

DZIENNIK URZĘDOWY

WOJEWÓDZTWA POLESKIEGO

ADRES REDAKCJI i ADMINISTRACJI: Brześć n/B., Poleski Urząd Wojewódzki.

Cena jednego egzemplarza: 75 gr. — Cena ogłoszeń: za 3-krotne ogłoszenie o zagubieniu dokumentów 2 zł., za ogłoszenie o zarejestrowaniu stowarzyszenia lub związku 5 zł., za wiersz szpaltowy ogłoszeń reklamowych 50 gr.

TREŚĆ DZIAŁU URZĘDOWEGO:

- I. 222—230. Orzeczenie Wojewody Poleskiego z dnia 20.X-1927 r. Nr. VI-OZ. 2838 w sprawie uznania uroczysk Zahore i Brocka Góra w powiecie Pińskim za las ochronny. — Orzeczenie Wojewody Poleskiego z dnia 17.XI-1927 r. Nr. VI-O. Z. 3059 w sprawie uznania lasu maj. Nowy Dworzec, powiatu Pińskiego, za las ochronny. — Orzeczenie Wojewody Poleskiego z dnia 17.XI-1927 r. Nr. VI O. Z. 3057 w sprawie uznania lasu maj. Jaźwinki, pow. Lunieckiego, za las ochronny. — Rozporządzenie Wojewody Poleskiego Nr. VI-wet. 3096 w sprawie zwalczania pryszczycy u zwierząt racicowych w powiecie Lunieckim.—Rozporządzenie Wojewody Poleskiego Nr. VI-wet 3097 w sprawie zwalczania pryszczycy u zwierząt racicowych w powiatach Kobryńskim, Pińskim i Sarneńskim. — Rozporządzenie Wojewody Poleskiego Nr. VI-wet. 3098 w sprawie zwalczania pryszczycy u zwierząt racicowych w pow. Kobryńskim.—Rozporządzenie Wojewody Poleskiego Nr. VI-wet. 3128 w sprawie zwalczania pryszczycy u zwierząt racicowych w powiatach Pińskim i Drohiczyńskim. — Taksza dla obliczania nieprawnych wyrębów, dokonanych w lasach prywatnych Województwa Poleskiego. — Wykaz ustaw i rozporządzeń, ogłoszonych w Dzienniku Ustaw Rzplitej Polskiej w miesiącach lipcu, sierpniu, wrześniu i październiku 1927 r., a posiadających moc obowiązującą na terenie Województwa Poleskiego.
- II. 231. Ruch służbowy za miesiące październik i listopad 1927 r.
- III. 232. Wykaz stowarzyszeń i związków, zalegalizowanych w miesiącach październiku i listopadzie 1927 r.
- IV. 233. Zawiadomienie o wciągnięciu do rejestru gmin sekciarskich.
- V. 234. Zawiadomienie o wykreśleniu z rejestru gmin sekciarskich.

TREŚĆ DZIAŁU NIEURZĘDOWEGO

Ogłoszenia o zagubionych dokumentach.
Ogłoszenia.

DZIAŁ URZĘDOWY.

I.
222.

Orzeczenie Wojewody Poleskiego z dnia 20. października 1927 r. Nr. VI. O. L. 2838 — w sprawie uznania uroczysk Zahore i Brocka góra w powiecie Pińskim za las ochronny.

Na podstawie art. 20 Rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 24.VI-27 r. (Dz. Ust. R. P. Nr. 57 poz. 504) ogłaszam następujące orzeczenie:

„Uroczysko Zahore o powierzchni 5, 69 ha, oraz uroczysko Brocka góra o powierzchni 18 ha stanowiące część maj. Hubin-Nowosielje, gm. Moroczno, pow. Pińskiego, własność Adama Sulkowskiego, uznaję za las ochronny. W powyższych uroczyskach zabraniam wszelkiego wyrębu lasu oprócz posuszy i leżanicy, karczowania pni i korzeni, pasania inwentarza i zbierania ściółki.

Eksploracja lasu na tym terenie może być prowadzona tylko na podstawie zatwierdzonego planu.

Wojewoda:
(—) *Krahelski.*

223.

Orzeczenie Wojewody Poleskiego z dnia 17. listopada 1927 r. Nr. VI. O. L. 3059—w sprawie uznania lasu maj. Nowy Dworzec, pow. Pińskiego za las ochronny.

Na podstawie art. 20 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 24.VI-27 r. Dz. Ust. Nr. 57 poz. 504 ogłaszam następujące orzeczenie:

Las majątku Nowy Dworzec, o powierzchni 83,37 ha, położony w uroczysku Terentjewo, gminy Żabczyckiej, powiatu Pińskiego, własność Heleny Szaudinat, uznaje się za las ochronny. Zabrania się w tej części lasu wyrębu oprócz posuszy i leżaniny, karczowania pni i korzeni, nado w lesie tym linje przestrzennego podziału mogą być przeprowadzone jedynie w kierunku, na który właściwa władza wyrazi swą zgodę.

Wojewoda:
(—) *J. Krahelski.*

224.

Orzeczenie Wojewody Poleskiego z dnia 17.XI-1927 r. Nr. VI. O. L. 3057 — w sprawie usnania lasu maj. Jaźwinki, pow. Łuninieckiego za las ochronny.

Na podstawie art. 20 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 24.VI-27 r. Dz. Ust. Nr. 57 poz. 504 ogłaszam następujące orzeczenie:

Las majątku Jaźwinki o powierzchni 1305,6 ha, położony w gminie Kożanigródzkiej, powiatu Łuninieckiego, własność Borysa Borzenko, Marji Kalinkowej, Natalji Borowskiej i Katarzyny Borzenko uznaje się za las ochronny.

Zabrania się w tym lesie wyrębu oprócz posuszy i leżaniny, karczowania pni i korzeni, nado linje przestrzennego podziału mogą być przeprowadzone jedynie w kierunku, na który właściwa władza wyrazi swą zgodę.

Wojewoda:
(—) *J. Krahelski*

225.

Rozporządzenie Nr. VI. Wet. 3096 Wojewody Poleskiego w sprawie zwalczania pryszczycy u zwierząt racicowych w pow. Łuninieckim.

Na podstawie Rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 21 marca 1921 r. o organizacji władz administracyjnych II instancji (Dz. Ust. R. P. Nr. 39 poz. 235 r. 1921) oraz art. 1123 Ust. Lek. Tom XIII Zb. Praw b. Ces. Ros. wyd. 1905 r. i par. 13 i 120 postanowień obowiązujących do

tej Ustawy, wobec wygaśnięcia pryszczycy w pow. Łuninieckim ogłaszam powiat ten jako wolny od choroby pryszczycy i zwalням go od rygorów, podanych w rozporządzeniach moich z dnia 4 stycznia 1927 r. Nr. VI-4026-Wet., z dnia 5.II-27-r. Nr. VI Wet. 330, z dnia 22.II-27 r. Nr. VI. Wet. 515, z dnia 5.IV-27 r. Nr. VI. Wet. 900 i z dnia 19.V-27 r. Nr. VI. Wet. 1255. Stacje kolejowe Hancewicze, Mikaszewicze, Łachwa i Łuniniec otwieram dla wywozu zwierząt racicowych do miejscowości wewnątrz kraju, pozostawiając jedynie zakaz wywozu tych zwierząt zagranicę.

Winni niezachowania niniejszego rozporządzenia będą pociągani do odpowiedzialności sądowej na zasadach art. 138 K. K.

Rozporządzenie niniejsze obowiązuje z dniem ogłoszenia.

Brześć n.Bug, dnia 19 listopada 1927 r.

Wojewoda:
(—) *J. Krahelski*

226.

Rozporządzenie Nr. VI. Wet. 3097 Wojewody Poleskiego w sprawie zwalczania pryszczycy u zwierząt racicowych w powiatach Kobryńskim, Pińskim i Sarneńskim.

Na podstawie Rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 21-go marca 1921 r. o organizacji władz administracyjnych II instancji (Dz. Ust. Nr. 39 poz. 235 za rok 1921) oraz art. 1123 Ustawy Lekarskiej Zbiór Praw b. Ces. Ros. Tom. XIII wyd. 1905 r. i par. par 13 i 120 Postanowień obowiązujących do tej Ustawy ogłaszam jako wolne od pryszczycy u bydła rogatego następujące gminy: w pow. Kobryńskim Antopolską, Horodecką, Ziłowską, Iłowską, Dywińską, Lelikowską i Podolską, w powiecie Sarneńskim Kisorycką i Klesowską i w pow. Pińskim —gm. Brodnicka, Żabczyską, Chojnowską i Stawecką. Jednocześnie zwalням wyżej wymienione gminy od rygorów podanych w rozporządzeniach moich z dnia 3 listopada 26 roku N. VI-2277-Wet. z dnia 19 kwietnia 1927 r. Nr. VI-Wet. 1031, z dnia 4-go stycznia 1927 r. Nr. VI-Wet. 3999, z dnia 15 czerwca 1927 r. Nr. VI-Wet. 1530, z dnia 23-go marca 1927 r. Nr. VI-Wet. 763, z dnia 30 czerwca 1927 r. Nr. VI-Wet. 1580, z dnia 15 lipca 1927 r. Nr. VI-Wet. 1898 i z dnia 18 sierpnia 1927 r. Nr. VI-Wet. 2217.

Zakaz wywożenia koleją zwierząt racicowych i paszy objętościowej z wymienionych powiatów do innych Województw i zagranicę pozostaje nadal.

W razie koniecznej potrzeby zezwolenie na wywóz z powiatów zapowietrzonych zwierząt racicowych i paszy objętościowej do innych miejscowości Kraju poza Województwo Poleskie będzie wydawał Urząd Wojewódzki.

Winni niezachowania niniejszego rozporządzenia będą pociągnięci do sądowej odpowiedzialności na zasadzie art. 138 K. K.

Rozporządzenie niniejsze obowiązuje od dnia ogłoszenia aż do odwołania.

Brześć n. Bugiem dnia 19 listopada 1927 r.

Wojewoda:

(—) *J. Krahelski.*

227.

Rozporządzenie N°. VI-Wet. 3098 Wojewody Poleskiego w sprawie zwalczania pryszczycy u zwierząt racicowych w powiecie Kobryńskim.

Na podstawie Rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 21 marca 1921 roku par. 6 i par. 13 p. 7 o organizacji Władz administracyjnych II instancji (Dz. Ust. Nr. 39 poz. 235 za rok 1921) oraz art. 1123 Ustawy Lek. Zb. Praw b. Ces. Ros. Tom XIII Wyd. 1905 r. i par. 13 i 120 postanowień obowiązujących do tej ustawy ogłaszam jako wolne od pryszczycy u zwierząt racicowych miasto Kobryń i gminy Zbirohowska i Pruskowska pow. Kobryńskiego i zwalniam je od rygorów, podanych w rozporządzeniach moich z dnia 30.VI-1927 r. Nr. VI-Wet. 1580 i z dnia 18-VIII-27 r. Nr. VI-Wet. 2217. Jednocześnie zezwalam na otwarcie targów i jarmarków w m. Kobryniu i Żabince i otwieram stacje kolejowe Żabinka, Kobryń i Horodec dla naładunku zwierząt racicowych wywożonych do innych powiatów i Województw, pozostawiając w mocy jedynie zakaz wywozu z pow. Kobryńskiego zwierząt racicowych i paszy objętościowej zagranicę.

Winni niezachowania niniejszego rozporządzenia będą pociągnięci do sądowej odpowiedzialności na zasadzie art. 138 K. K.

Rozporządzenie niniejsze obowiązuje od dnia ogłoszenia.

Brześć n. Bugiem dnia 21 listopada 1927 r.

Wojewoda:

(—) *J. Krahelski.*

228.

Rozporządzenie N° VI. Wet. 3128 Wojewody Poleskiego w sprawie zwalczania pryszczycy u zwierząt racicowych w pow. Pińskim i Drohiczyńskim.

Na podstawie rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 21 marca 1921 r. o organizacji władz administracyjnych II instancji (Dz. Ust. N° 39 poz. 235 z r. 1921) oraz art. 1123 Ust. Lek. Tom VIII Zb. Praw b. Ces. Ros. wyd. 1905 r. i par. 13 i 120 Postanowień obowiązujących do tej Ustawy ogłaszam jako wolne od pryszczycy u zwierząt racicowych m. Pińsk i gminy Janowska i Drohiczyńska pow. Drohiczyński i zwalniam te miejscowości od rygorów, podanych w rozporządzeniach moich z dnia 4.I-27 r. N° VI. 3999-Wet., z dnia 9.VII-27 r. N° VI. Wet. 1795, z dnia 11.VI-1927 r. N° VI. Wet. 1438, z dnia 26.VII-27 r. N° VI. Wet. 2019 i z dnia 14.I-27 r. N° VI. Wet. 141. Jednocześnie zezwalam na otwarcie targów i jarmarków w m. Pińsku, Janowie i Drohiczyń, stacje zaś kolejowe Drohiczyn, Janów i Pińsk otwieram dla naładunku zwierząt racicowych do innych powiatów i Województw w Kraju, pozostawiając nadal w mocy jedynie w zakaz wywożenia z powiatów Pińskiego i Drohiczyńskiego zwierząt racicowych i paszy objętościowej zagranicę.

Winni niezachowania niniejszego będą pociągani do odpowiedzialności sądowej na zasadzie art. 138 K. K.

Rozporządzenie niniejsze obowiązuje z dniem ogłoszenia.

Brześć n. Bugiem dn. 26 listopada 1927 r.

Wojewoda.

(—) *J. Krahelski.*

T A K

dla obliczenia nieprawnych wyrębów, dokonanych w lasach prywatnych Województwa
z dn. 24.VI-1927 r. Dz.

RODZAJ DRZEWA	Ś R E D N I C A								
	1—5	6—10	11—15	16—20	21—25	26—30	31—35	36—40	41—45
	C e n a w z ł o t y c h								
Dąb i jesion użytkowe	0,20	0,50	1,60	4,00	5,00	6,00	13,00	18,00	57,00
opałowe	0,03	0,06	0,20	0,50	0,80	1,20	1,80	2,50	3,30
Klon, jawor, brzoza, wiąz i grab—użytkowe	0,20	0,30	1,00	2,50	3,50	5,50	12,00	16,00	40,00
opałowe	0,03	0,06	0,20	0,50	0,80	1,20	1,80	2,50	3,30
Sosna, świerk i modrzew użytkowe	0,10	0,20	0,60	1,50	2,00	3,00	9,00	12,00	27,00
opałowe	0,03	0,05	0,20	0,40	0,75	1,10	1,70	2,30	3,10
Brzoza, olcha osika i lipa użytkowe	0,10	0,20	0,70	1,30	2,00	3,00	10,00	13,00	24,00
opałowe	0,03	0,05	0,20	0,40	0,75	1,20	2,00	2,60	3,50
Olcha szara, topola i lipa	0,05	0,10	0,20	0,40	0,50	0,80	1,70	2,20	4,00

Powyzsza taksa zostala ustalona na podstawie cennika Dyrekcji Lasow Państwo
Taksa powyzsza obowiazuje od dnia ogloszenia jej w „Dzienniku Urzędowym

S A -

Poleskiego stosownie do art. 42 i 43 Rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej Ust. Nr. 57 poz. 504.

N A P N I U										
46—50	51—55	56—60	61—65	66—70	71—75	76—80	81—85	86—90	91—95	
z a j e d n ą s z t u k ę										
69,00	114,0	139,0	168,0	200,0	230,0	260,0	310,0	360,0	415,0	Przy szacowaniu ściętego, a złożonego drzewa szacuje się: drzewo opałowe po 1 zł. 50 gr. za metr przestrzenny, kopalniaki po 4'zł. za metr przestrzenny, papierówka po 12 zł. za metr przestrzenny, karpina po 2 zł. za metr przestrzenny.
4,10	5,50	6,60	8,00	10,00	11,00	12,00	15,00	17,00	20,00	
50,00	80,00	90,00	105,0	—	—	—	—	—	—	
4,10	5,50	6,60	8,00	—	—	—	—	—	—	
35,00	43,0	54,0	60,0	70,0	80,0	90,0	—	—	—	
4,00	4,80	6,00	7,50	8,50	10,00	11,0	—	—	—	
30,00	36,00	44,00	52,00	60,00	—	—	—	—	—	
4,40	5,30	6,50	8,00	10,00	—	—	—	—	—	
—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	

wych w Białowieży, obowiązującego od dnia 10-go października 1927 roku.

Województwa Poleskiego“.

Wojewoda:

(—) *J. Krahelki.*

230.

Wykaz ważniejszych ustaw i rozporządzeń, ogłoszonych w Dzienniku Ustaw Rzeczypospolitej Polskiej w miesiącach lipcu, sierpniu, wrześniu i październiku 1927 roku, a posiadających moc obowiązującą na terenie Województwa Poleskiego.

a) w lipcu 1927.

Nr. 59. poz. 520.

Rozporządzenie Ministra Rolnictwa z dnia 1 lipca 1927 r. o lasach, dla których plan urządzenia gospodarstwa leśnego zastąpiony być może programem gospodarczym.

Wszystkie lasy, niestanowiące własności Państwa winne być zagospodarowane według planów urządzenia gospodarstwa leśnego.

Jeżeli jednak obszar tych lasów na terenie Wojew. Poleskiego jest mniejszy niż 100 ha, wówczas plan urządzenia gospodarstwa leśnego może być zastąpiony programem gospodarczym.

Nr. 59. poz. 521.

Rozporządzenie Ministra Rolnictwa z dnia 1 lipca 1927 r. o lasach, do których nie mają zastosowania niektóre postanowienia rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 24 czerwca 1927 r. o zagospodarowaniu lasów, niestanowiących własności Państwa.

O ile obszar lasów odosobnionych oraz gruntów leśnych położonych na terenie Wojew. Poleskiego, nieobciążonych służebnościami i nieuznanych za ochronne jest mniejszy niż 10 ha dozwolone jest:

a. pasanie w nich inwentarza, chociażby dzewostany nie osiągnęły 3 metrów wysokości lub wiek tych dzewostanów nie przekroczył 15 lat,

b. użytkowanie ich bez planów urządzenia gospodarstwa leśnego wzgl. programu gospodarczego,

c. zmiana uprawy leśnej na inny rodzaj użytkowania bez zezwolenia władzy.

Ponadto nie jest przywiązany do tego rodzaju gruntów leśnych obowiązek zalesienia.

Nr. 62. poz. 546.

Rozporządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 24 czerwca 1927 r. wydane w porozumieniu z Ministrem Skarbu o zmianie § 1 rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 10 lutego 1927 r., wydanego w porozumieniu z Ministrem Skarbu o przekazaniu Wojewodom, działającym w porozumieniu z prezesami Izb Skarbowych oraz wydziałom powiatowym, niektórych uprawnień z ustawy z dnia 11 sierpnia 1923 r. o tymczasowym uregulowaniu finansów komunalnych.

Rozporządzenie to rozszerza przysługujące Wojewodom działającym w porozumieniu z Prezesami Izb Skarbowych, prawo zatwierdzenia statutów: o podatku od psów i od posiadania przedmiotów zbytku wprowadzonych przez związki komunalne do wszystkich (za wyjątkiem przekazanych kompetencji wydziałów powiatowych) gmin miejskich liczących nie więcej jak 250.000 mieszkańców (uprzednio 100.000 mieszkańców).

Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 12 lipca 1927 r.

Nr. 62. poz. 547.

Rozporządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 24 czerwca 1927 r. wydane w porozumieniu z Ministrami: Skarbu, Przemysłu i Handlu oraz Rolnictwa o zmianie § 5 rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 22 grudnia 1926 r. wydanego w porozumieniu z Ministrami: Skarbu, Przemysłu i Handlu oraz Rolnictwa i Dóbr Państwowych w sprawie wykonania art. 3. rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 31 sierpnia 1926 r. o zabezpieczeniu podaży przedmiotów powszedniego użytku.

Rozporządzenie to rozszerza przysługujące Wojewodom, działającym w porozumieniu z Prezesami Izb Skarbowych, prawo zatwierdzania uchwał związków komunalnych w sprawie pobierania oraz zmian opłat za korzystanie z komunalnych urządzeń, zakładów i przedsiębiorstw dostarczających ludności przedmiotów wzgl. świadczeń powszedniego użytku w odniesieniu do powiatowych związków komunalnych i wydzielonych z powiatowych związków komunalnych gmin miejskich za wyjątkiem gmin liczących więcej jak 250.000 mieszkańców (uprzednio 100.000 mieszkańców).

Nr. 63. poz. 558.

Rozporządzenie Rady ministrów z dnia 17 czerwca 1927 r. o statystyce przemysłowej.

Nakłada ono na właścicieli wzgl. kierowników (a więc i wszystkich państwowych i komunalnych) zajmujących się przetwarzaniem i wytwarzaniem dóbr, zakładów przemysłowych w których zatrudnionych jest chociażby przejściowo 5-ciu lub więcej robotników lub dla których wykupiono świadectwa przemysłowe od I-szej do VII-ej kategorii włącznie, obowiązek przedkładania Głównemu Urzędowi Statystycznemu raz do roku przemysłowych sprawozdań statystycznych w terminach i według wzorów ustalonych przez Główny Urząd Statystyczny.

Ponadto Minister Spraw Wewnętrznych uprawniony jest do wydawania rozporządzeń zobowiązujących właścicieli i kierowników zakładów przemysłowych poszczególnych gałęzi przemysłu, w których zatrudnionych jest nie mniej jak 20 robotników do przedkładania Głównemu Urzędowi Statystycznemu t. zw. sprawozdań skróconych nie częściej jednak jak 4 razy do roku. Terminy przedkładania i wzory sprawozdań określa Główny Urząd Statystyczny.

Wykraczający przeciwko tym przepisom będą karani przez władzę administracyjną I instancji grzywną do 500 zł., w razie zaś powtórnego wykroczenia do 1000 zł.

W razie niemożności uiszczenia grzywny — aresztem do 1 miesiąca. Odwołanie na ogólnych zasadach.

Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 15.VII-1927 r.

Nr. 63 poz. 560.

Rozporządzenie Ministra Spraw Wojskowych z dnia 30 czerwca 1927 r. w porozumieniu z Ministrem Sprawiedliwości i Ministrem Spraw Wewnętrznych w sprawie zmiany § 436 rozporządzenia wykonawczego z dnia 21 marca 1925 r. do ustawy o powszechnym obowiązku służby wojskowej.

Podając nowe całkowite brzmienie § 436 rozp. wyk. z dnia 21.III-25 r. do ustawy o powszechnym obowiązku służby wojskowej, określa ono szczegółowo warunki oraz tryb i władze wymiaru sprawiedliwości, na których ciąży obowiązek zawiadamiania właściwych władz administracyjnych oraz powiatowych komend uzupełnień o wdrożeniu i zakończeniu postępowania karnego oraz o prawomocnych wyrokach sądowych, odnoszących się do mężczyzn będących:

- a) w wieku od 18 — 23 lat,
- b) w wieku poborowym (od 21 — 23 lat),
- c) w wieku od 23 do 50 lat nie mających ustalonego stosunku do służby wojskowej oraz stanu urlopowanych,
- d) oficerów i podoficerów rezerwy, pospolitego ruszenia i znajdujących się w stanie spoczynku.

Data wejścia w życie: 15 lipca 1927 r.

Nr. 64 poz. 566.

Rozporządzenie Ministra Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego z dnia 21 czerwca 1927 r. o utworzeniu okręgów gmin wyznaniowych żydowskich na obszarach powiatów: białostockiego, bielskiego, grodzieńskiego, sokólskiego i wołkowyskiego Województwa Białostockiego oraz na obszarach Województw: nowogródzkiego, poleskiego, wileńskiego i wołyńskiego.

Tworzy ono na obszarach wymienionych powyżej okręgi gmin wyznaniowych żydowskich, wliczając nazwy wzgl. siedziby nowoutworzonych gmin wyznaniowych żydowskich oraz nazwy powiatów i gmin administracyjnych, w obrębie których gminy wyznaniowe zostały utworzone.

Województwo Poleskie podzielone na 21 żydowskich gmin wyznaniowych. Zapowiada również wydanie w drodze osobnego rozporządzenia regulaminu wyborczego dla wyborów organów zarządu w tych gminach.

Wchodzi w życie z dniem 19 lipca 1927 r.

Nr. 64 poz. 567.

Rozporządzenie Ministra Przemysłu i Handlu z dnia 2 lipca 1927 r. w porozumieniu z Ministrem Skarbu i Ministrem Spraw Wewnętrznych w sprawie zmiany § 7 rozporządzenia Ministra Przemysłu i Handlu z dnia 2 grudnia 1921 r. o wysokości i porządku pobierania opłat za dozór kotłów.

Opłaty za dozór kotłów nie uiszczone w ciągu dwóch miesięcy od dnia doręczenia wezwania będą ściągane w drodze administracyjnej za pośrednictwem organów gminnych z doliczeniem na rzecz Stow. Dozoru Kotłów kary za zwłokę w wysokości 2 proc. za każdy miesiąc zwłoki. Część miesiąca ponad 15 dni uważa się za cały miesiąc.

Ponadto urzędy gminne mogą pobierać dla siebie od płatnika na pokrycie kosztów przymusowego ściągnięcia 5 proc. od sumy zaległej, jednak nie mniej jak 5 złotych, z doliczeniem rzeczywiście poniesionych koniecznych kosztów tego ściągnięcia.

Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 19 lipca 1927 r.

Nr. 65 poz. 574.

Rozporządzenie Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 24 czerwca 1927 r. o Państwowym Instytucie Geologicznym.

Powołany rozporządzeniem tem do życia Państwowy Instytut Geologiczny jest zakładem naukowo-badawczym, mającym na celu wykonywanie badań geologicznych na terenie Rzeczypospolitej Polskiej ze szczególnem uwzględnieniem potrzeb gospodarczych Państwa. Siedzibą Instytutu jest m. st. Warszawa. Podlega on bezpośrednio Ministrowi Przemysłu i Handlu. Zakres działania i organizację określi szczegółowo statut, zatwierdzony przez Radę Ministrów.

Nr. 65 poz. 577.

Rozporządzenie Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 15 lipca 1927 r. w sprawie wymiarów cegły, używanej przy budowie.

Na całym obszarze Rzeczypospolitej z wyjątkiem województwa śląskiego, począwszy od dnia 1 stycznia 1929 r. o ile dotyczy wyrobu cegły, zaś od dnia 1 stycznia 1930 r. o ile dotyczy używania cegły — wolno wyrabiać i używać cegłę paloną, przeznaczoną do wykonywania budynków jedynie w wymiarach: 27 ctm. długości, 13 ctm. szerokości i 6 ctm. grubości.

Niestosujący się do powyższego będą karani grzywną lub aresztem w trybie administracyjnym przez władze administracyjne I instancji z prawem wniesienia w ciągu 7 dni na ręce tej władzy żądania przekazania sprawy sądowi pokojowi.

Prawomocny jest wyrok sądu okręgowego, wydany w II instancji.

Nr. 66 poz. 586.

Rozporządzenie Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 15 lipca 1927 r. o Państwowym Instytucie Naukowym Gospodarstwa Wiejskiego.

Na mocy omawianego rozporządzenia Państwowy Instytut Naukowy Gospodarstwa Wiejskiego z siedzibą w Puławach zjednoczył w sobie cztery inne pokrewne instytucje nakowo-rolnicze i przejął całkowicie ich majątek. Ponadto w związku z tem, rozporządzenie zawiera nowy statut tego instytutu, określający szczegółowo jego zakres działania i organizację.

Dotychczasowe przepisy normujące istnienie i działalność tych instytutów tracą moc z dniem wejścia w życie rozporządzenia (27 lipca 1927 r.).

Nr. 66 poz. 588.

Rozporządzenie Ministra Skarbu z dnia 20 czerwca 1927 r. o organizacji i zakresie działania izb skarbowych i podległych izbom urzędów skarbowych.

Władzą skarbową II instancji jest Izba Skarbowa, na czele której stoi Prezes, podległy pod względem osobowym i służbowym Ministrowi Skarbu. Zastępcę Prezesa wyznacza na jego wniosek Minister Skarbu z pośród naczelników wydziałów Izby Skarbowej. Izba Skarbowa dzieli się na wydziały: I. Ogólny, II. Podatków bezpośrednich, III. Rachunkowo-kasowy, IV. Akcyz i monopolów państwowych, V. Opłat skarbowych, VI. Emerytur i rent (jedynie w izbach skarbowych w Krakowie, Poznaniu i Warszawie, we Lwowie zaś wydział emerytalny). Wydziałami kierują naczelnicy wydziałów. Wydziały dzielią się na oddziały.

Izbie Skarbowej podlegają:

1) Urzędy skarbowe podatków i opłat skarbowych, których czynności są ugrupowane w działach: a) podatku przemysłowego, b) dochodowego, wojskowego i majątkowego oraz od kapitałów i rent, c) podatków realnych, d) opłat stemplowych oraz podatku spadkowego i od darowizn.

2) Urzędy skarbowe akcyz i monopolów państwowych, których czynności obejmują następujące działy: a) administracyjny, b) akcyzowo-monopolowy, c) karny, d) rachunkowy.

3) Kasy Skarbowe.

Na czele wymienionych urzędów stoją naczelnicy tych Urzędów. Jednakowoż czynnościami Kasy Skarbowej kierują i są solidarnie odpowiedzialni za wszelkie czynności kasowe Naczelnik Kasy i księgowy, którzy też podpisują wszelkie pisma urzędowe i rachunki kasowe.

Poza innymi czynnościami kasy przeprowadzają też przez sekwestratorów przymusowe ściąganie zaległości podatków i opłat.

Nadzór nad Kasami skarbowymi w zakresie prowadzenia ksiąg bieżących i egzekucji, jakoteż ogólny nadzór nad działaniem Kasy i zachowa-

niem się jej personelu sprawuje Naczelnik Urzędu Skarbowego podatków i opłat skarbowych, który jest też uprawniony do przeprowadzania rewizji Kasy.

Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 sierpnia 1927 r.

Nr. 67 poz. 590.

Rozporządzenie Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 14 lipca 1927 r. o inspekcji pracy.

Rozporządzenie to zawiera zasadnicze postanowienia o inspekcji pracy.

Inspekcja pracy jest organem administracji państwowej podległym Ministrowi Pracy i Opieki Społecznej, a powołanym do nadzoru nad przestrzeganiem i wykonywaniem przepisów prawa o ochronie pracy. Inspekcji pracy podlegają wszelkie zakłady i przedsiębiorstwa w których stosowana jest praca najemna. Ponadto warsztaty przy szkołach zawodowych i te zakłady zatrudniające więźniów, które posiadają maszyny o napędzie mechanicznym.

Organami inspekcji pracy są: obwodowi, okręgowi, specjali inspektorzy pracy i Główny Inspektor Pracy oraz podinspektorzy pracy, lekarze inspekcyjni i asystenci inspekcyjni.

Obowiązki, uprawnienia i wzajemny stosunek tych organów określają odnośne artykuły omawianego rozporządzenia.

Skargi na orzeczenia i nakazy inspektorów pracy można wnosić w ciągu dni 14-tu w trybie instancji do tego inspektora pracy, którego orzeczenie lub nakaz zostały zaskarżone. Wniesienie skargi nie wstrzymuje w zasadzie wykonania orzeczenia wzgl. nakazu. Nakaz wydany przez specjalnego inspektora pracy, który wymaga zmiany urządzeń technicznych lub sposobów produkcji, może być zaskarżony w ciągu 14 dni do specjalnej komisji przy Wojewodzie. Komisja składa się z Wojewody wzgl. jego zastępcy jako przewodniczącego, z okręgowego inspektora pracy oraz urzędnika wyznaczonego przez Wojewodę z pośród urzędników zainteresowanego działu administracji (przemysłowej, rolniczej, robót publicznych, sanitarnej). O ile zaskarżony nakaz był opatrzony rygorem natychmiastowej wykonalności, inspektor pracy obowiązany jest przesłać skargę w ciągu 24 godzin do komisji specjalnej przy Wojewodzie, komisja zaś ta jest zobowiązana powziąć decyzję w ciągu tygodnia. Prawo odwołania się, jeżeli skarga nie została uwzględniona przez komisję przy Województwie, przysługuje zakładowi jak również okręgowemu inspektorowi pracy w ciągu dni 14-stu do komisji przy Ministrze Pracy i Opieki Społecznej zorganizowanej na analogicznych zasadach jak komisja przy Wojewodzie. Komisja ta decyduje w ostatecznej instancji.

Ukaranym orzeczeniem karnem inspektora pracy za czyny podległe orzecznictwu karno-administracyjnemu inspekcji pracy przysługuje w ciągu dni 7-miu prawo żądania przekazania sprawy do sądu pokoju, który postępuje według prze-

pisów postępowania obowiązujących w I instancji sądowej. Prawomocny jest wyrok sądu okręgowego wydany w II instancji. Organa Policji Państwowej obowiązane są współdziałać z inspekcją pracy w granicach ustawy o policji państwowej.

Sprawy wchodzące w zakres działania inspekcji pracy są wyłączone z zakresu działania Wojewodów, jednakże inspektorowie pracy obowiązani są zawiadamiać Wojewodów tak z urzędu jak i na ich żądanie o ważniejszych zdarzeniach ustawy ogólnej, a w szczególności o powstaniu i przebiegu zatargów pracy i o zarejestrowaniu pracowniczych związków zawodowych.

Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 lutego 1928 r. i obowiązuje na całym obszarze Rzeczypospolitej za wyjątkiem woj. Śląskiego.

Nr. 67, poz. 591.

Rozporządzenie Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 15 lipca 1927 r. o izbach przemysłowo-handlowych.

Rozporządzenie to jest jednym z przepisów ustawowych wydanych w zrealizowaniu zasad wyrażonych w art. 68 ustawy konstytucyjnej (samorząd gospodarczy). Powołane rozporządzeniem tem do życia izby przemysłowo-handlowe mają za zadanie stałą reprezentację interesów gospodarczych przemysłu i handlu (za wyjątkiem rzemiosła). Rozporządzenie określa zasadę organizacji oraz zakresu działania izb.

Wchodzi w życie z dniem 30 lipca 1927 r. i obowiązuje na całym obszarze Rzeczypospolitej za wyjątkiem Wojew. Śląskiego.

Nr. 67, poz. 595.

Rozporządzenie Ministra Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego w porozumieniu z Ministrem Spraw Wewnętrznych z dnia 4 lipca 1927 r. w sprawie bezpłatnego dostarczenia druków dla celów bibliotecznych i urzędowej rejestracji.

Ustala ono liczbę egzemplarzy druków, dostarczanych przez zakłady graficzne bezpłatnie dla celów bibliotecznych i dla celów urzędowej rejestracji.

a) dla druków nieperjodycznych — 7

b) dla czasopism — 9

Ponadto zawiera ono bliższe postanowienia dotyczące składania egzemplarzy tych druków oraz oznacza, które rodzaje druków mają być dostarczone na papierze trwałym.

I tak na terenie Wojew. Poleskiego każdy zakład graficzny winien dostarczać: a) po jednym egzemplarzu, odbitym na papierze t. z. trwałym, wszystkich urzędowych i nieurzędowych druków nieperjodycznych oraz po jednym egzemplarzu czasopism bezpośrednio do Biblioteki Publicznej i Uniwersyteckiej w Wilnie, nadto po jednym egzemplarzu urzędowych i nieurzędowych druków nieperjodycznych, objętości ponad 4 arkusze,

i czasopism ukazujących się przynajmniej raz na dwa tygodnie bezpośrednio do:

- 1) Biblioteki Uniwersyteckiej w Warszawie,
- 2) „ Jagiellońskiej w Krakowie,
- 3) „ Uniwersyteckiej we Lwowie,
- 4) „ „ w Poznaniu,
- 5) „ Publicznej w Warszawie.

b) po jednym egzemplarzu wszystkich urzędowych i nieurzędowych czasopism do Zakładu Narodowego im. Ossolińskich we Lwowie, c) wraz z egzemplarzami obowiązkowymi po jednym egzemplarzu, odbitym na papierze t. z. trwałym, wszystkich urzędowych druków nieperjodycznych, nie wyłączając utworów muzycznych bez tekstu słownego i druków artystycznych do władzy administracyjnej I instancji dla Biblioteki Narodowej w Warszawie.

Nadto każdy zakład graficzny winien dostarczać po jednym egzemplarzu wszystkich urzędowych i nieurzędowych czasopism niezwłocznie po ich odbiciu bezpośrednio do Ministerstwa Spraw Wewnętrznych oraz do Biblioteki Narodowej w Warszawie (do czasu jej utworzenia do Ministerstwa Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego).

Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 30 lipca 1927 r.

b) w sierpniu 1927 r.

Nr. 68, poz. 598.

Rozporządzenie Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 15. VII. 1927 r. w sprawie uzupełnienia ustawy o zakresie działania Ministra Reform Rolnych.

Zawiera ono dwa postanowienia:

a) Na Ministra Reform Rolnych na całym obszarze b. zaboru rosyjskiego przechodzą uprawnienia b. rosyjskiego ministra rolnictwa w zakresie przebudowy i regulowania nastroju rolnego.

b) Czterej członkowie wzgl. ich zastępcy wchodzący w skład Głównej Komisji Ziemskiej a wybrani na lat 2 przez Sejm na wniosek Sejmowej Komisji Rolnej pełnią swe czynności do czasu wyznaczenia przez Sejm nowych członków.

Rozporządzenie wchodzi w życie w dniu 3 sierpnia 1927 r.

Nr. 68, poz. 599.

Rozporządzenie Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 15. VII. 1927 r. w sprawie częściowej zmiany ustawy o zakwaterowaniu wojska w czasie pokoju.

Oprócz budowli wzgl. ich części wymienionych w art. 27. ustawy z dn. 15. VII. 1927 r. o zakwaterowaniu wojska w czasie pokoju są wolne od zajęcia na kwatery dla wojska. po mieszczenia Banku Polskiego, banków państwo

wych lub prowadzonych przy udziale funduszków Państwa oraz pomieszczenia komunalnych kas oszczędności.

Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 3. VIII. 1927 roku.

Nr. 68. poz. 603.

Obwieszczenie Ministra Spraw Wojskowych z dn. 15. VII. 1927 r. ogłasza jednolity tekst ustawy z dnia 18. lipca 1924 r. o podstawowych obowiązkach i prawach szeregowych Wojska Polskiego (Dz. U. R. P. Nr. 39. 27 poz. 347 i Dz. U. R. P. Nr. 72. 24 poz. 698).

Nr. 69. poz. 604.

Ustawa z dnia 13 lipca 1927 r. o przywróceniu mocy obowiązującej: ustawy z dnia 22. marca 1923 r. (Dz. U. R. P. № 37 poz. 246) o zasiłkach dla rodzin osób, powołanych na ćwiczenia wojskowe, oraz o niektórych zmianach w ustawie skarbowej z dn. 22. III. 1927 r. (Dz. U. R. P. Nr. 30, poz. 254)

Rodziny osób, powołanych na ćwiczenia wojskowe będą mogły pobierać zasiłki ze Skarbu Państwa w myśl postanowień ustawy z dn. 22. III. 1923 r., której moc obowiązująca została przywrócona z dniem 10. sierpnia 1927 r. na czas nieograniczony.

Rodzicom osób powołanych w r. 1927. na ćwiczenia wojskowe przed dniem ogłoszenia (wejścia w życie) omawianej ustawy będą wypłacane również zasiłki w myśl tej ustawy.

Ustawa wchodzi w życie z dniem 10. sierpnia 1927 roku.

Nr. 69. poz. 611.

Rozporządzenie Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 15 VII. 1927 r. o sędziach śledczych do spraw wyjątkowego znaczenia

W siedzibach sądów apelacyjnych mogą być ustanowieni sędziowie śledczy do spraw wyjątkowego znaczenia. Mianuje ich Prezydent Rzeczypospolitej na wniosek Rady Ministrów, uchwalony z inicjatywy Ministra Sprawiedliwości.

Przeprowadzają oni śledztwo bez względu na właściwość w poszczególnej sprawie na wniosek Ministra Sprawiedliwości zatwierdzony przez Sąd Najwyższy, z zachowaniem zaś właściwości na wniosek prokuratora przy Sądzie Apelacyjnym, zatwierdzony przez Sędzię Apelacyjny. Sędzia Śledczy do spraw wyjątkowego znaczenia przeprowadza śledztwo na zasadach obowiązujących właściwego sędziego śledczego.

Decyzje sędziego śledczego do spraw wyjątkowego znaczenia ulegają zaskarżeniu do sądu okręgowego w siedzibie tegoż sędziego.

Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 10. sierpnia 1927 r.

Nr. 70. poz. 615.

Rozporządzenie Prezydenta Rzeczypospolitej z dn. 29. VII. 1927 r. o zmianie rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dn. 4. stycznia 1927 r. o utworzeniu Głównej i Wojewódzkich Rad naprawy ustroju rolnego.

Główna Rada naprawy ustroju rolnego składa się oprócz przewodniczącego i 6 członków powołanych przez Ministra Reform Rolnych z pośród wybitnych znawców stosunków rolnych i ustawodawstwa rolnego oraz z osób, biorących czynny udział w życiu gospodarczym i samorządowym również z 8 delegatów (uprzednio 6) wyznaczonych po jednym: przez każdego z Ministrów Spraw Wewnętrznych, Spraw wojskowych Skarbu, Sprawiedliwości, Rolnictwa, Robót Publicznych, Pracy i Opieki Społecznej oraz Reform Rolnych.

Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 12. sierpnia 1927 roku.

Nr. 70. poz. 616.

Rozporządzenie Ministra Reform Rolnych z dnia 27 czerwca 1927 r. wydane w porozumieniu z Ministrami. Skarbu oraz Rolnictwa o postępowaniu przy ustalaniu wniosków co do wysokości wynagrodzenia za przymusowo wykupywane majątki.

Podstawą dla Okręgowego Urzędu Ziemskiego dla oszacowania przymusowo wykupywanych majątków na rzecz reformy rolnej są opinie wydawane przez komisje klasyfikacyjno-szacunkowe. Komisje te składają się z przedstawicieli Ministra Reform Rolnych jako przewodniczącego. Skarbu i Rolnictwa oraz trzech zaprzysiężonych znawców po jednym z pośród przedstawicieli większej i mniejszej własności oraz bezrolnych pracowników rolnych. W razie potrzeby, a w każdym razie na żądanie właścicieli komisja powołuje odpowiednich rzeczoznawców.

Rozporządzenie to postanawia, że przy każdym Okręgowym Urzędzie Ziemskim tworzy się te komisje i że przy poszczególnych Okręgowych Urzędach Ziemskich mogą być utworzone dwie lub więcej tych komisji, określa następnie tryb powoływania do komisji przedstawicieli ministrów; zaprzysiężonych znawców i rzeczoznawców, zakres działania komisji oraz tryb zwoływania posiedzeń, podejmowania uchwał i wydawania opinii.

W końcu rozporządzenie normuje wynagrodzenie członków komisji i rzeczoznawców.

Wchodzi w życie z dnia 12 sierpnia 1927 r.

Nr. 70. poz. 617.

Rozporządzenie Ministra Reform Rolnych z dnia 11 lipca 1927 r. wydane w porozumieniu z Ministrem Skarbu oraz Ministrem Rolnictwa, w sprawie oszacowania nieruchomości ziemskich przymusowo wykupywanych przy przeprowadzeniu reformy rolnej.

W celu ustalenia norm szacunków przymusowo wykupywanych gruntów rozporządzenie dzieli obszar Państwa na 5 okręgów ekonomicznych. W każdym okręgu ekonomicznym grunty orne mają być zaliczane do jednej z 7-miu klas, łąki do jednej z 5-ciu klas, pastwiska do jednej z 4-ch klas. Dla poszczególnych klas gruntów w każdym okręgu ekonomicznym ustala rozporządzenie tabelę cen jednostkowych w złotych w złocie oddzielnie dla ról, łąk i pastwisk. Zwyżkę i zniżkę szacunku gruntów uzależnia rozporządzenie od oddalenia tych gruntów od stacji kolejowych, miast i miejscowości klimatycznych podając w odnośnych tabelach %/‰ zniżki wzgl. zwyżki, oraz zwyżkę od intensywności uprawy.

Następnie rozporządzenie zawiera zasady ustalenia ceny szacunkowej lasów, wód, innych gruntów, budynków oraz wyjaśnia, co należy rozumieć pod określeniem „przynależność do gruntów“ i postanawia w końcu, że cena szacunkowa obliczenia w myśl zasad wyluszczonej w rozporządzeniu może być podwyższoną lub obniżoną w ramach do 50 proc., gdyby zbyt odbiegała od ceny rynkowej lub też od przeciętnej wartości przychodowej wykupywanej nieruchomości.

Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 12 sierpnia 1927 r.

Nr. 71, poz. 623.

Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 11.VII-1927 r. o wynagrodzeniu za kwatery stałe, dostarczone przez zarządy gminne na podstawie art. 12 ustawy z dn. 15.VII-1927 r. o zakwaterowaniu wojska w czasie pokoju.

Zarządy Gminne obowiązane są do dostarczenia oficerom i żonatom podoficerom zawodowym w wypadkach, gdy ci nie mogą być stale zakwaterowani ani w koszarach ani w nieruchomościach własnych Państwa lub przez nie w tym celu wynajętych, kwatery stałych w nieruchomościach własnych lub na ten cel przez siebie wynajętych.

Wysokość oraz sposób obliczenia opłaty wynagrodzenia Zarządom Gminnym za tego rodzaju kwatery określa omawiane rozporządzenie. Dla oznaczenia wysokości wynagrodzenia poszczególne miejscowości zostały zaliczone do jednej z 8-miu klas czynszowych.

Miesięczna wysokość wynagrodzenia w miejscowościach zaliczonych do poszczególnych klas czynszowych podaje załączona do rozporządzenia tabela należności taryfowych.

Należności taryfowe zwracają Zarządom Gminnym komendy garnizonów miesięcznie z dołu na podstawie zestawień tych należności, sporządzanych przez Zarządy Gminne za dany miesiąc. Różnica pomiędzy wynagrodzeniem płaconym Zarządowi Gminy przez komendę garnizonu a płaconym przez Zarząd Gminy za najem kwatery obciążająca w $\frac{1}{3}$ fundusz kwaterekowy i w $\frac{1}{3}$ komendę garnizonu będzie pokrywana przez tą ostatnią co kwartał z dołu.

Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 17.VIII-1927 roku.

Nr. 75 poz. 660.

Rozporządzenie Ministra Sprawiedliwości z dn. 9 sierpnia 1927 r. o dyzlokacji sądów pokoju w powiecie Stolińskim w okręgu sądu okręgowego w Pińsku.

Z dniem 1 października 1927 r. gmina Płotnica, pow. Stolińskiego została wyłączona z okręgu sądu pokoju w Dawidgródku i włączona do okręgu sądu pokoju w Stolinie.

Nr. 76 poz. 668.

Rozporządzenie Ministra Rolnictwa z dnia 3-go sierpnia 1927 r. do ustaw z dnia 28.X-25 r. o nadzorze państwowym nad buhajami.

Dla obszaru Woj. Poleskiego na podstawie omawianego rozporządzenia do wydawania opinii o cechach, jakie, pod względem indywidualnym i rasowym winne posiadać buhaje uznane za odpowiednie dla cechów hodowlanych są powołane: Rada Wojewódzka Okręgowych T-stw Rolniczych w Brześciu oraz Poleski Wojewódzki Związek Kółek Rolniczych w Brześciu n.B.

Do uznania buhajów za odpowiednie dla celów hodowlanych powołane są komisje kwalifikacyjne. Okręg działania takiej komisji nie może przekraczać obszaru powiatu. Od orzeczenia komisji kwalifikacyjnej można się odwołać w ciągu dni 14-tu od dnia wydania orzeczenia do komisji kwalifikacyjnej odwoławczej, która orzeka ostatecznie. Komisje kwalifikacyjne odwoławcze powołane są w siedzibie urzędów wojewódzkich (jedna na każde województwo).

Rozporządzenie określa następnie szczegółowo skład tych komisji, sposób ich postępowania, wysokość kosztów podróży i diet członków komisji oraz podaje wzory świadectw uznania buhaji i wzory wykazów i sprawozdań przedkładanych powiatowym organom samorządowym przez zarządy gmin, na obszarze których (art. 11 ustawy) zostanie wprowadzona w życie ustawa o nadzorze państwowym nad buhajami.

Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 31 sierpnia 1927 r.

c) we wrześniu 1927 r.

Nr. 77 poz. 673.

Rozporządzenie Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 sierpnia 1927 r. o zwaiczaniu zaraźliwych chorób zwierzęcych.

Zaraźliwymi chorobami zwierzęcymi są choroby oznaczone w rozporządzeniu omawianem jak i w rozporządzeniach, na jego podstawie wydanych.

Przez wyrażenie „zwierzęta“ należy rozumieć wszystkie zwierzęta gospodarskie jednokopertowe i racicowe oraz psy, koty, drób, pszczoły, ryby, raki i inne zwierzęta, o ile są użyteczne w gospodarstwie.

Władzami powołanymi do zwalczania zaraźliwych chorób zwierzęcych są: Minister Rolnictwa, Wojewodowie i Starostowie, którzy zwalczają te choroby przy pomocy państwowych lekarzy wet. Mogą być użyci do tego celu również samorządowi i prywatni lekarze wet.

W odniesieniu do zwierząt, znajdujących się pod zarządem władz wojskowych, zwalczanie chorób należy do zakresu działania Ministra Spraw Wojskowych.

Wymieniając środki, służące do zapobiegania zaraźliwym chorobom zwierzęcym w kraju jakoteż zapobiegające ich przeniesieniu z zagranicy, tak ogólne jak i w odniesieniu do poszczególnych chorób, rozporządzenie określa również zakres uprawnień przysługujących każdemu z wymienionych organów jakoteż sposób ich postępowania. Określa też obowiązki posiadaczy tych zwierząt oraz rolę Post. P. P. w akcji zwalczania tych chorób.

Następnie rozporządzenie wymienia warunki otrzymania odszkodowania, zapomóg i nagrody Skarbu Państwa.

Władzą przyznającą i zarządzającą wypłatę należnego odszkodowania lub zapomogi jest Wojewoda.

Osoby uprawnione, niezadowolone z decyzji Wojewody mogą w terminie jednego miesiąca od daty doręczenia decyzji wytoczyć przed właściwym sądem powództwo o odszkodowanie wzgl. zapomogę.

Odszkodowanie lub zapomoga nie podlega zajęciu na pokrycie należności publicznych lub prywatnych. Nagroda może być przyznana osobom, które przyczyniły się do stłumienia zarazy, ponosząc przytem dotkliwe straty gospodarcze, a którym nie przysługuje prawo do odszkodowania lub zapomogi. Władzą uprawnioną do przyznania nagrody jest Minister Rolnictwa.

Koszta wynikłe w związku ze stosowaniem przepisów omawianego rozporządzenia ponoszą: Państwo, gminy, przedsiębiorcy odnośnych zakładów i urzędzeń i posiadacze zwierząt, każde w określonym ściśle przez rozporządzenie zakresie.

Władzami uprawnionymi do karania za naruszenie przepisów omawianego rozporządzenia wzgl. zarządzeń na jego podstawie wydanych są: starostowie i sądy. Rozporządzenie określa, które z przekroczeń podlega ukaraniu przez starostę a które przez sąd.

Starosta może karać aresztem do sześciu tygodni lub grzywną do 1000 zł. Areszt i grzywna mogą być stosowane łącznie.

Ukarany orzeczeniem Starosty może w ciągu 7-miu dni od dnia doręczenia orzeczenia wnieść do starosty żądanie przekazania sprawy właściwemu sądowi pokoju, który rozstrzyga jako pierwsza instancja.

Wyrok sądu okręgowego wydany w drugiej instancji nie ulega zaskarżeniu.

Odwołanie od zarządzeń i orzeczeń władzy administracyjnej nie wstrzymuje wykonania. Nie

stosuje się to do orzeczeń karnych. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1928 roku, a dotychczasowe przepisy w przedmiocie objętem tem rozporządzeniem tracą moc.

Nr. 78, poz. 676.

Rozporządzenie Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 sierpnia 1927 r. — o zapobieganiu chorobom zawodowym i ich zwalczaniu.

Za choroby zawodowe uważane są choroby, powstające z istoty pracy zawodowej lub z powodu warunków, wśród których praca ta odbywa się.

Władzami powołanymi do wydawania przepisów sanitarno-higjenicznych celem zapobiegania chorobom zawodowym i ich zwalczaniu i do oznaczania w drodze rozporządzeń, które z tych chorób podlegają obowiązkowemu zgłaszaniu — są Ministrowie: Spraw Wewnętrznych, Pracy i Opieki Społecznej, Przemysłu i Handlu oraz Rolnictwa, o ile chodzi o choroby wynikające z pracy zawodowej w gospodarstwach rolnych i leśnych

Obowiązek zgłaszania chorób zawodowych obciąża lekarzy, i lekarzy weterynarji. Zgłoszenia winne być składane na piśmie w przeciągu 24 godzin do starostwa oraz do Inspektora Pracy. Celem ustalenia rozpoznania choroby odnośne dochodzenia przeprowadzają łącznie lekarz powiatowy oraz Inspektor pracy. Wydawanie stosownych zarządzeń zapobiegawczych lub zmierzających do usunięcia przyczyny wywołującej choroby zawodowe należy do Starostwa i Inspektora Pracy, działających łącznie lub oddzielnie. Winni naruszenia obowiązku zgłaszania, udzielenia informacji i innych obowiązków określonych w art. 13 rozporządzenia będą karani przez starostwa grzywną od 25 do 3000 złotych i aresztem do 6 tygodni lub jedną z tych kar. Przeciwno takiemu orzeczeniu można w przeciągu 7 dni wnieść żądanie przekazania sprawy do sądu pokoju, który postąpi wedle przepisów obowiązujących w I-iej instancji sądowej. Wyrok Sądu Okręgowego wydany w II instancji jest prawomocny. Kierownicy zakładów pracy państwowych, samorządowych lub znajdujących się pod zarządem państwowym za takie same przekroczenia podlegają tym samym karom jednak wyłącznie tylko w drodze sądowej.

Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 8. marca 1928 r.

Nr. 78, poz. 678.

Rozporządzenie Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 26. sierpnia 1927 r. w sprawie przymusowego wycofania z zagrożonych obszarów Państwa ludności i mienia.

W czasie wojny w wypadku ogłoszenia mobilizacji lub gdy wymaga tego interes obrony Państwa, władze państwowe mogą zarządzić przymusowe wycofanie mienia, stanowiącego zarówno własność publiczną, jak i prywatną z zagrożonych obszarów Państwa oraz ludności z obszarów objętych bezpośrednimi działaniami wojennymi.

Władze są też uprawnione w pewnych wypadkach do zniszczenia za odszkodowanie mienia, jeżeli wywiezienie tego mienia okaże się niemożliwe. Dla celów przymusowego wycofania oraz powrotu dostarcza Państwo środków transportowych oraz zapewnia tymczasowe umieszczenie wycowanego mienia i tymczasowe umieszczenie oraz utrzymanie wycofanej ludności.

Rozporządzenie określa, która z władz państwowych kiedy i w jakim zakresie jest upoważniona do zarządzania przymusowego wycofania mienia i ludności.

Winni wykroczenia przeciwko omawianemu rozporządzeniu lub rozporządzeniom, na jego podstawie wydanych, będą karani w drodze sądowej.

Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 8. września 1927 r.

Nr. 78. poz. 683.

Rozporządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 16. sierpnia 1927 r. wydane w porozumieniu z Ministrami: Przemysłu i Handlu, Skarbu i Rolnictwa, o przemiale żyta.

Zabrania ono przemiału żyta na mąkę poniżej 65% wymiału oraz używania w zakładach przemysłowych do przerobu na wszelkiego rodzaju pieczywa mąki żytniej pochodzącej z przemiału niższego. W związku z tem, dla celów kontrolnych, Starostwa uprawnione zostały do żądania od wszystkich osób i zakładów zajmujących się przemiałem, handlem lub przetwarzaniem mąki żytniej na artykuły spożywcze, wszelkich potrzebnych wyjaśnień oraz do wstępu do tychże lokali przemysłowych i handlowych.

Winni przekroczenia omawianego rozporządzenia będą karani w drodze administracyjnej aresztem do 6-tygodni lub grzywną do 10.000 zł. Z karą można orzec konfiskatę przedmiotu, do którego odnosi się czyn przestępny. Przeciwno orzeczeniu Starosty można wnieść w przeciągu dni 7-miu żądanie przekazania sprawy sądowi pokoju, który postąpi wedle przepisów postępowania w I. instancji sądowej.

Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 8. października 1927 r.

Nr. 79. pos. 687.

Rozporządzenie Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 26. sierpnia 28 r. — o rzeczowych świadczeniach wojennych.

Z chwilą wybuchu wojny, ogłoszenia mobilizacji ogólnej albo częściowej — albo w interesie obrony Państwa, stwierdzonym uchwałą Rady Ministrów —, Państwo ma prawo żądania za wynagrodzeniem od wszystkich osób fizycznych i prywatnych rzeczowych świadczeń wojennych potrzebnych bezpośrednio lub pośrednio do obrony Państwa.

Rzeczowe świadczenia polegają na ograniczeniu aż do odstąpienia włącznie na rzecz

Państwa wszelkich praw odnoszących się tak do ruchomości jak i nieruchomości i na podporządkowaniu poszczególnych osób fizycznych lub prywatnych żądaniom władz w zakresie wykonywania przez te osoby ich praw majątkowych lub korzystania przez nie z tych praw.

Obowiązek rzeczowych świadczeń wojennych ciąży na właścicielach lub posiadaczach przedmiotów tych świadczeń. Od obowiązku świadczeń wojennych wolne jest mienie wymienione w art. 5 i 6. rozporządzenia.

Rzeczy konieczne do zaspokojenia niezbędnych codziennych potrzeb osobistych lub wykonywania zawodu należy w miarę możliwości zwolnić od obowiązku świadczenia.

O zwolnieniu tych rzeczy na prośbę strony zainteresowanej orzeka w I. instancji Starosta, w II-ej na skutek odwołania ostatecznie Wojewoda. Wnieście odwołania nie wstrzymuje wykonania świadczenia.

Prawo zgłoszenia zapotrzebowań świadczeń wojennych służby Ministrowi Spraw wojskowych, a na obszarze wojennym Naczelnemu Wodzowi i organom przez nich upoważnionym. Zapotrzebowania są kierowane do właściwych władz administracyjnych, wzgl. w wypadkach niecierpiących zwłoki wprost do zarządów gminnych lub osób, od których żąda się świadczeń. Władze administracyjne na podstawie zapotrzebowań wystawiają nakazy. Władze obowiązane są do natychmiastowego doręczenia świadczącemu dowodu wykonania przez niego żadanego świadczenia; w rozporządzeniu określony jest też sposób żądania i pobrania świadczenia, jeżeli osoby obowiązane do tych świadczeń są nieobecne lub niewiadome.

Pobranie świadczeń może nastąpić także w drodze repartycji. Od orzeczeń repartycyjnych służby stronom odwołanie do władz administracyjnych w toku instancyj. Wnieście odwołania nie wstrzymuje wykonania.

Rozdziały III do IV. rozporządzenia określają szczegółowo świadczenia przemysłu, kolei, rolnictwa, żeglugi morskiej, żeglugi śródlądowej, żeglugi powietrznej oraz telegrafów i telefonów. Do ustanowienia cenników przedmiotów świadczeń wojennych powołane są: wojewódzkie komisje cennikowe i główna komisja cennikowa. Pierwsza powołana do życia rozporządzeniem Ministra Spraw Wewnętrznych w porozumieniu z zainteresowanymi Ministrami, druga przez Radę Ministrów.

Ustalone przez wojewódzkie komisje cenikowe ceny obowiązują przy wypłacie wynagrodzenia za świadczenia wojenne. We wszystkich innych wypadkach określa wysokość wynagrodzenia powiatowa komisja świadczeń wojennych ustanowiona przy władzy administracyjnej I. instancji.

Wynagrodzenie za pobrane świadczenia wojenne winno nastąpić bezwzględnie po ustaleniu jego wysokości bądź w gotówce bądź asygnatą w każdej Kasie Skarbowej najdalej w przeciągu 4 tygodni. Gdyby realizacja tej asygnaty nie nastąpiła z winy Państwa we wskazanym terminie, Państwo płaci odsetki za zwłokę

Rozdział XIII. rozporządzenia poświęcony jest postanowieniom karnym. Wszystkie przepisy przewidziane w tem rozporządzeniu należą do właściwości Sądów Okręgowych.

Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 14 października 1927 r.

Nr. 79. poz. 688.

Rozporządzenie Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 1. września 1927 r. — o Stowarzyszeniu „Polski Czerwony Krzyż“.

Stowarzyszenie to jest jedynem st-niem na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej, działającym na zasadach konwencji genewskiej z dnia 6. lipca 1906 r. Przysługuje mu prawo używania znaku i nazwy Czerwonego Krzyża. St-nie jest osobą prawną. Głównem zadaniem jest współdziałanie z instytucjami sanitarno-wojskowymi w czasie wojny i przygotowanie się do tego współdziałania w czasie pokoju. Ministrowi Spraw Wojskowych przysługuje prawo nadzoru nad wypełnianiem przez Polski Czerwony Krzyż należnych do niego zadań, z chwilą zaś wybuchu wojny, ogłoszenia mobilizacji i t. p. st-nie zostaje całkowicie podporządkowane Ministrowi Spraw Wojskowych.

Wchodzi w życie z dniem 13. września 1927 r.

Nr. 79. poz. 689.

Rozporządzenie Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 1. września 1927 r. o ochronie znaku i nazwy Czerwonego Krzyża.

W myśl powołanego rozporządzenia prawo używania znaku i nazwy Czerwonego Krzyża przysługuje wyłącznie St-niu „Polski Czerwony Krzyż“, tymże st-niom zagranicznym przebywającym czasowo na terenie Rzeczypospolitej za zezwoleniem władz państwowych oraz wojskowym władzom sanitarnym.

Pozatem nie wolno żadnym innym osobom fizycznym lub prawnym używać tego znaku lub nazwy w celach handlowych, jako wzoru lub znaku towarowego.

Winni przekroczenia tego rozporządzenia będą karani w drodze sądowej aresztem do 6 tygodni lub grzywną do 1000 zł. Karv mogą być stosowane łącznie. Można orzec też konfiskatę odnośnych przedmiotów.

Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 13. września 1927 r.

W ciągu 6 miesięcy jednak nadal wolno jeszcze używać towarów i opakowań, oznaczonych już tym znakiem lub nazwą.

Nr. 80. poz. 694.

Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 29-go sierpnia 1927 r. w sprawie określenia norm zasiłków dla rodzin osób, powołanych na ćwiczenia wojskowe.

Rozporządzenie zawiera tabelę, określającą normę zasiłku, przysługującego rodzinom osób powołanych na ćwiczenia wojskowe. Zwyżka normy zasiłku uzależnioną jest od ilości osób uprawnionych do zasiłku, oraz od kategorii miejscowości.

W tym celu miejscowości są podzielone na trzy kategorie: I-sza do 5000, II-ga do 25.000, III-cia powyżej 25.000 mieszkańców.

Wchodzi w życie z dniem 15. września 1927 r.

Nr. 80. poz. 697.

Rozporządzenie Ministra Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego z dnia 7. kwietnia 1927 r. w porozumieniu z Ministrem Spraw Wojskowych, Ministrem Przemysłu i Handlu oraz Ministrem Rolnictwa o wykonaniu art. 57. ustęp ostatni ustawy o powszechnym obowiązku służby wojskowej z dnia 23. maja 1924 r.

Rozporządzenie wyszczególnia w dwóch załącznikach szkoły, wyższe zakłady naukowe i zakłady teologiczne tak w kraju jak i zagranicą oraz zakony, których uczniom, zwyczajnym słuchaczom, alumnom i nowicjuszom przysługuje odroczenie terminu odbycia służby w wojsku stałem po myśli ustawy o powszechnym obowiązku służby wojskowej.

Dotychczasowe wykazy tych szkół zawarte w poprzednich rozporządzeniach tracą moc obowiązującą.

Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 15. września 1927 r.

Nr. 61. poz. 704.

Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 29-go sierpnia 1927 r. o zmianie właściwości terytorjalnej sądów okręgowych w Łucku i Pińsku.

Z dniem 1. października 1927 r.—sąd pokoju w Derewku, w którego skład wchodzi gminy Lubieszów i Uhrynicze pow. Kamień-Koszyrskiego, zostaje wyłączony z właściwości terytorjalnej sądu okręgowego w Pińsku i włączony do właściwości terytorjalnej sądu okręgowego w Łucku.

Nr. 81. poz. 705.

Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 29-go sierpnia o rozmiarach kwater stałych i opłatach za kwatery stałe w koszarach lub budynkach państwowych przez Skarb Państwa wynajętych albo administrowanych.

Określa ono w załączonej do rozporządzenia tabeli normalne dopuszczalne rozmiary kwater stałych dla poszczególnych stopni służbowych osób uprawnionych do otrzymania tych kwater.

Wchodzi w życie z dniem 1. października 1927 roku.

Nr. 82. poz. 716.

Rozporządzenie Ministra Skarbu z dnia 31-go sierpnia 1927 r. o organizacji Straży Celnej.

Straż celna jest organem wykonawczym władz celnych powołanym do celnej ochrony granic i zapobiegania nielegalnemu przekraczaniu granicy. Podlega Ministrowi Skarbu. Tworzy umundurowany i uzbrojony korpus zorganizowany pod względem dyscypliny na sposób wojskowy.

Straż celna tworzy organizacyjnie: naczelny inspektorat, inspektoraty okręgowe, inspektoraty, komisariaty i placówki, zależne od siebie hierarchicznie.

Naczelny inspektor podlega Ministrowi Skarbu i działa w porozumieniu z Dyrektorem Departamentu Ceł.

Rozporządzenie określa obowiązki straży celnej w zakresie celnej ochrony granicy i zadania Naczelnego Inspektora, kierowników inspektoratów, komisariatów i placówek. Zakres działania tych organów w kierunku zapobiegania nielegalnemu przekraczaniu granicy określi oddzielnie Minister Skarbu w porozumieniu z Ministrem Spraw Wewnętrznych. Dotychczasowe przepisy o organizacji straży celnej tracą moc obowiązującą, a omawiane rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 23. września 1927 r.

Nr. 82. poz. 721.

Rozporządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych i Ministra Skarbu z dnia 13. sierpnia 1927 r. w przedmiocie zmiany §§ 53 i 54 rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych i Ministra Skarbu z dnia 28. marca 1927 r. o kasowości i rachunkowości związków komunalnych.

W myśl rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych i Ministra Skarbu z dnia 28. marca 1927 r. związki komunalne obowiązane są przedstawić bezpośrednim władzom nadzorczym do zatwierdzenia szczegółowe swe instrukcje kasowo-rachunkowe dostosowane do przepisów tego rozporządzenia.

Termin wykonania tego obowiązku przesuwa omawiane w nagłówku rozporządzenia do dnia 31.XII-1928 r., termin zaś wejścia w życie rozporządzenia z dnia 28. marca 1927 r. na dzień 1.IV-28 r. (uprzednio: 1.VII-27 r.).

Nr. 82. poz. 728.

Rozporządzenie Ministra Robót Publicznych z dnia 12. września 1927 r. w porozumieniu z Ministrem Spraw Wewnętrznych — o organizacji urzędów dróg wodnych.

Znosząc dotychczasowe przepisy o organizacji zarządu dróg wodnych wprowadza rozporządzenie z dniem 1. października 1927 r. następującą organizację urzędów dróg wodnych:

Do wykonywania zadań przewidzianych ustawą o budowie kanałów żeglownych i regulacji rzek żeglownych powołane są niezespalone z władzami administracyjnymi I. i II. instancji dyrekcje dróg wodnych oraz im podległe zarządy dróg wodnych.

Dyrekcje dróg wodnych: w Krakowie, Warszawie, Toruniu i Wilnie. Rozporządzenie określa zakres kompetencji terytorjalnej, zakres obowiązków i organizację każdej poszczególnej Dyrekcji i wymienia, które zarządy dróg wodnych podlegają poszczególnej Dyrekcjom.

Na obszarze Województwa Poleskiego działa

Dyrekcja dróg wodnych w Wilnie z trzema zarządami dróg wodnych: w Brześciu n.B., Pińsku oraz w Telechanach.

Nr. 83. poz. 737.

Rozporządzenie Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 17. września 1927 r. uzupełniające postanowienia ustawy z dnia 23. marca 1922 r. w przedmiocie zaopatrzenia weteranów powstań narodowych z 1831 r., 1848 i 1863 r. oraz wdów po nich.

Ustala ono ostateczny termin zgłaszania przez weteranów oraz wdów po weteranach, zmarłych przed dniem 27. września 1927 r. roszczeń do zaopatrzenia na podstawie ustawy z dn. 23. marca 1922 r. na dzień 27. marca 28 r.

Wyjątkowo po tym terminie poczynione zgłoszenia może uwzględnić Minister Spraw Wojskowych, o ile chodzi o weteranów, zamieszkałych poza granicami Państwa oraz weteranów, którzy powrócili do kraju po dniu 27. września 1927 r.

Nr. 83. poz. 739.

Rozporządzenie Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 17. września 27 r. o Państwowym Instytucie Eksportowym.

Państwowy Instytut Eksportowy jest instytucją powołaną do badania możliwości i warunków eksportu produktów polskich, inicjowania i projektowania środków pomocy państwowej dla eksportu i tworzenia organizacji eksportowych oraz opinjowania projektów ustaw i rozporządzeń, dotyczących handlu zagranicznego.

Instytut podlega Ministrowi Przemysłu i Handlu.

Organami Instytutu są:

1) Rada Państwowa Instytutu Eksportowego jako organ inicjatywy, kontroli i współdziałania w całości spraw instytutu, złożona z 15 członków, z których 6 powołuje Minister Przemysłu i Handlu, 9 zaś delegują organizacje społeczno-gospodarcze.

2) Komitet Wykonawczy Państwowego Instytutu Eksportowego złożony z 5 członków, powołanych z grona Rady. Wykonuje on czynności zlecone mu przez Radę w ramach jej kompetencji.

Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 27. września 1927 r.

Nr. 83. poz. 740.

Rozporządzenie Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 17. września 1927 r. o Radzie Ochrony Pracy.

Rada ochrony Pracy jest organem doradczym i opiniodawczym powołanym przez Ministra Pracy i Opieki Społecznej, we wszelkich sprawach z zakresu ochrony pracy należących do kompetencji Ministra Pracy i Opieki Społecznej. Rada składa się z 45. członków powołanych przez Ministra Pracy i Opieki Społecz-

nej z pośród osób obznajmionych w poszczególnych dziedzinach życia gospodarczego z zagadnieniami z zakresu ochrony pracy. Obraduje ona i uchwała bądź w pełnym składzie bądź w kompletach liczących nie mniej jak 15. członków Rady.

Radzie przewodniczy Minister Pracy i Opieki Społecznej wzgl. przez niego wyznaczony urzędnik.

Członkowie Rady pełnią swoje czynności bezpłatnie.

Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 27. września 1927 r.

Nr. 83. poz. 743.

Rozporządzenie Ministra Robót Publicznych z dnia 24. sierpnia 1927 r. w sprawie wykonania rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dn. 1. czerwca 1927 r. — o ustaleniu szerokości dróg publicznych na obszarze Rzeczypospolitej, na którym obowiązują przepisy prawa cywilnego, zawarte w tomie X. cz. I. Zb. Pr. ces. ros.

W myśl powołanego rozporządzenia władzami powołanymi do oznaczania nowych granic pasów drogowych odnośnie dróg państwowych są władze administracyjne I. instancji, odnośnie zaś dróg wojewódzkich powiatowych i gminnych właściwe władze komunalne.

Granice winne być oznaczone kopcami, których położenie i jakość określa § 2. rozporządzenia.

Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 27. września 1927 r.

Nr. 85. poz. 761.

Rozporządzenie Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 17. września 27 r. zmieniające art. 261. ustawy wodnej z dnia 19. września 1922 r.

Zmieniając dotychczasowe brzmienie art. 261. ustawy wodnej rozporządzenie wylicza wody, które zostają w obrębie Państwa (za wyj. woj. Śląskiego) uznane za żeglowne.

W obrębie Województwa Poleskiego uznano za żeglowne.

- 1) Bug od ujścia Raty do Wisły,
- 2) Muchowiec od kanału Królewskiego do Buga,
- 3) Szczara od kanału Ogińskiego do Niemna,
- 4) Prypec wraz z ramionami: Strumieniem, Prostym i Gniłą Prypecią od ujścia Stochodu do granicy Państwa,
- 5) dopływy Prypeci: Stochód od Lubieszowa, Styr od Lucka, Horyń od mostu kolei Luniec—Sarny,
- 6) Jasiołda od Motola do ujścia,
- 7) Pina od kanału Królewskiego do Jasiołdy,
- 8) Kanał Królewski łączący Muchawiec z Piną,
- 9) Kanał Ogińskiego, łączący Szczarę z Jasiołdą.

Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1. stycznia 1928 r.

Nr. 85. poz. 765.

Rozporządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 21. września 27 r. w sprawie obowiązkowego zgłaszania zachorowań na ostre zapalenie przednich rogów rdzenia (Polyomyelitis acuta anterior — choroba Heine-Medina).

Obowiązek zgłaszania chorób występujących nagminnie zostaje rozciągnięty również na chorobę wymienioną w nagłówku.

Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 30. września 1927 r. i obowiązuje do dnia 1. kwietnia 1928 r.

d) w październiku 1927.

Nr. 86. poz. 772.

Rozporządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 17. września 1927 r. wydane w porozumieniu z Ministrem Skarbu o przekazaniu Wojewodom, działającym w porozumieniu z prezesami Izb Skarbowych, uprawnień Ministra Spraw Wewnętrznych, działającego w porozumieniu z Ministrem Skarbu, z art. 31. ustawy z dnia 11. sierpnia 1923 r. o tymczasowym uregulowaniu finansów komunalnych.

Związki komunalne winny pobierać na pokrycie kosztów założenia i utrzymania urzędzeń i zakładów dobra publicznego specjalnie dopłaty od tych właścicieli nieruchomości, przedsiębiorstw handlowych i przemysłowych, którym urządzenia te i zakłady przynoszą szczególne korzyści gospodarcze lub udogodnienia.

Przeciwko takim uchwałom służy płatnikom prawo odwołania.

Związki komunalne mogą też na skutek osobnej uchwały nie pobierać tych specjalnych dopłat. Uchwała taka podlega zatwierdzeniu władzy nadzorczej.

Uprawnienia do rozstrzygnięcia tych odwołań oraz do zatwierdzania tych uchwał w stosunku do gmin miejskich wydzielonych z powiatowych związków komunalnych i w stosunku do powiatowych związków komunalnych przysługujące dotychczas Ministrowi Spraw Wewnętrznych działającemu w porozumieniu z Ministrem Skarbu omawiane rozporządzenie przekazuje Wojewodom działającym w porozumieniu z Prezesami Izb skarbowych.

Nr. 87. poz. 782.

Rozporządzenie Ministra Pracy i Opieki Społecznej z dnia 27. września 1927 roku w porozumieniu z Ministrem Sprawiedliwości o utworzeniu dla spraw Zakładu ubezpieczenia od wypadków sądów rozjemczych w Warszawie, Krakowie i Łodzi.

Dla Zakładu ubezpieczenia od wypadków ustanowione będą sądy rozjemcze, wyłącznie właściwe do orzekania o roszczeniach do wynagrodzenia szkody, przeciw Zakładowi ubezpie-

czenia podnoszonych, a przez tenże nieuznanych. Przeciwno wyrokowi sądu rozjemczego nie przysługują żadne skargi lub środki prawne.

Na mocy omawianego rozporządzenia z dn. 1. stycznia 1928 r. utworzone będą niezależnie od już istniejącego sądu rozjemczego we Lwowie, sądy rozjemcze w Warszawie, Krakowie i Łodzi z ściśle określonym tem rozporządzeniem terytorjalnym zakresem działania.

Województwo Poleskie podlega kompetencji Sądu Rozjemczego w Warszawie.

Właściwym dla danej sprawy jest według wyboru wnoszącego skargę sąd rozjemczy, w którego okręgu zaszedł wypadek lub ten sąd rozjemczy, w którego okręgu powód stale zamieszkuje.

Organizacja tych sądów, przedmiotowy zakres działania i postępowania przed tymi sądami vide: Dz. U. R. P. Nr. 94, poz. 749. ex 1923.

Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 8.X. 1927 roku.

Nr. 87. poz. 783.

Rozporządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 17. września 1927 r. wydane w porozumieniu z Ministrem Skarbu w sprawie utworzenia komunalnego funduszu pożyczkowo-zapomogowego.

Komunalny fundusz pożyczkowo-zapomogowy powołany dla udzielania oprocentowanych lub bezprocentowych pożyczek gminom miejskim, wydzielonym z powiatowego związku komunalnego oraz powiatowym związkom komunalnym na potrzeby własne tych związków wzgl. także na potrzeby gmin wiejskich i miejskich niewydzielonych z powiatowych związków komunalnych oraz także do udzielania tymże związkom w wypadkach wyjątkowych bezzwrotnych zapomóg będzie w myśl omawianego rozporządzenia ulokowany w Polskim Banku Komunalnym.

Za czynności administrowania tym funduszem Bank ten pobierać będzie 1 proc. w stosunku rocznym od sum udzielonych związkom komunalnym w formie pożyczek. Od sum wpłaconych do Polskiego Banku Komunalnego na rachunek funduszu pożyczkowo-zapomogowego Bank będzie płacił procenty.

Związki komunalne uprawnione do korzystania z funduszu mają się zwracać o pożyczkę i zapomogi z tego funduszu bezpośrednio do Poleskiego Banku Komunalnego, który przedstawia je do decyzji specjalnej komisji urzędującej przy tym Banku, składającej się z przedstawiciela MSWewn. w charakterze przewodniczącego, przedstawiciela Ministra Skarbu, dwóch przedstawicieli Związku Miast Polskich, dwóch przedstawicieli Biura Zjazdów Samorządu Ziemińskiego oraz dwóch przedstawicieli Polskiego Banku Komunalnego.

Udzielone pożyczki mogą być krótkoterminowe na okres 3, 6 i 12 miesięcy lub długoterminowe.

Długoterminowe pożyczki będzie można udzielać dopiero po dojściu funduszu do 8 milionów złotych. Udzielanie krótkoterminowych pożyczek rozpocznie się w październiku 1927 r.

Krótkoterminowe pożyczki będą oprocentowane w wysokości 6 proc w stosunku rocznym.

Bezprocentowe pożyczki będą udzielane tylko w wypadkach ciężkiej sytuacji stwierdzonej przez bezpośrednią władzę nadzorczą; od takich pożyczek związki komunalne płacić będą jedynie prowizję na rzecz Banku.

Dla zabezpieczenia zwrotu pożyczek w zobowiązaniu dłużnym winna być wyrażoną zgodą związku na przekazywanie przez Ministerstwo Spraw Wewnętrznych Polskiemu Bankowi Komunalnemu należnych związkowi wpływów ze źródeł określonych w tem rozporządzeniu, o ile związek nie spłaci pożyczki w terminie.

Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 8.X. 1927 roku.

Nr. 87. poz. 784.

Rozporządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych i Ministra Skarbu z dnia 17. września 1927 roku w sprawie przekazania wojewodom, działającym w porozumieniu z prezesami Izb Skarbowych, uprawnień Ministra Spraw Wewnętrznych, działającego w porozumieniu z Ministrem Skarbu, do rozstrzygnięcia odwołań gmin od decyzji wydziałów powiatowych w sprawie budżetów gminnych.

Omawiane rozporządzenie przekazuje Wojewodom działającym w porozumieniu z Prezesami Izb Skarbowych dotychczasowe uprawnienia Ministra Spraw Wewnętrznych, działającego w porozumieniu z Ministrem Skarbu, do rozstrzygnięcia odwołań gmin od decyzji wydziałów powiatowych w sprawie zatwierdzenia ich budżetów.

Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 8.X. 1927 roku.

Nr. 88. poz. 791.

Rozporządzenie Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 7 października 1927 r. w sprawie zmiany niektórych postanowień ustawy z dnia 23. marca 1922 r. w przedmiocie zaopatrzenia weteranów powstań narodowych z 1831, 1848 i 1863 r. oraz wdów po nich.

Postanawia ono, że miesięczna pensja weterana samotnego wynosi 125 zł., żonatego 150 zł.

Dotychczasowe dodatki drożyzniane znosi się.

Rozporządzenie posiada moc obowiązującą od dnia 1.X. 1927 roku.

Nr. 89. poz. 798.

Rozporządzenie Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 7. października 1927 r. w sprawie zmiany art. 25. ustawy z dnia 18. marca 1921 r. o zaopatrzeniu inwalidów wojennych i ich rodzin oraz

o zaopatrzeniu rodzin po poległych i zmarłych lub zaginionych bez własnej winy, których śmierć, względnie zaginięcie, pozostaje w związku przyczynowym ze służbą wojskową.

Rozporządzenie to nadając nowe brzmienie art. 25. ustawy wymienionej w nagłówku postanawia, że prawo do pobierania renty gaśnie:

- 1) w razie śmierci,
- 2) gdy osoba pobierająca rentę została skazaną prawomocnym wyrokiem sądowym;
  - a) na karę śmierci, na karę więzienia lub ciężkiego więzienia powyżej jednego roku,
  - b) bez względu na wysokość i rodzaj kary za przestępstwa przeciwpaństwowe.

W wypadku przewidzianym powyżej w punkcie 2. a. niewinna rodzina inwalidy wojennego otrzymuje zaopatrzenie przysługujące jej normalnie w myśl postanowień powołanej ustawy.

Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 15. października 1927 roku.

Nr. 89. poz. 799.

Rozporządzenie Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 11. października 1927 roku o emigracji.

Rozporządzenie to normujące zagadnienie emigracji składa się z 9 rozdziałów;

Rozdział I. Emigrantem jest obywatel polski, który opuszcza lub opuścił terytorjum Rzeczypospolitej w poszukiwaniu pracy, lub dla jej wykonywania, lub w celach osadnictwa, albo też udając się do swego małżonka, krewnych i powinowatych, którzy już wyemigrowali poprzednio. Za emigranta uważana będzie również każda osoba, opuszczająca terytorjum Rzeczypospolitej, lub przebywająca poza tem terytorjum razem z emigrantem a będąca członkiem jego rodziny.

Minister Pracy i Opieki Społecznej ma prawo wstrzymać czasowo emigrację, całkowicie lub częściowo do pewnych państw.

Paszport emigracyjny wydawany będzie na terytorjum Rzeczypospolitej bezpłatnie na podstawie zaświadczenia, wydanego przez Urząd Emigracyjny wzgl. państwowy urząd pośrednictwa pracy, stwierdzającego prawa emigranta do uzyskania takiego paszportu.

Uprawianie agitacji wychodźczej w jakiegokolwiek formie na terytorjum Rzeczypospolitej bez zezwolenia Urzędu Emigracyjnego jest wzbronione.

Rozdział II. Centralnym organem dla spraw emigracyjnych jest Urząd Emigracyjny, podległy bezpośrednio Ministrowi Pracy i Opieki Społecznej.

Rozdział ten określa też szczegółowo zakres działania tego Urzędu. Na czele Urzędu Emigracyjnego stoi Dyrektor mianowany przez Prezydenta Rzeczypospolitej na wniosek Ministra Pracy i Opieki Społecznej w porozumieniu z Ministrem Spraw Zagranicznych. Organami Urzędu Emigracyjnego są: ekspozytury i etapy emigracyjne,

inspektory, urzędy pośrednictwa pracy i opieki nad wychodźcami w zakresie spraw emigracji oraz radca do spraw emigracyjnych przy Komisarzu Generalnym Rzeczypospolitej w Gdańsku a poza granicami Państwa organa Ministerstwa Spraw Zagranicznych.

Współdziałanie Urzędu Emigracyjnego i jego organów z organami wykonawczymi innych ministerstw określa szczegółowo osobne rozporządzenia.

Rozdział III. Przy Ministrze Pracy i Opieki Społecznej utworzona jest Państwowa Rada Emigracji. Składa się ona z członków—osób pracujących teoretycznie lub praktycznie w zakresie emigracji, z przedstawicieli centralnych zawodowych organizacji robotniczych, rzemieślniczych, z przedstawicieli organizacji rolniczych i pracowników umysłowych oraz przedstawicieli organizacji społecznych, działających w zakresie opieki nad emigrantami, których do udziału w Radzie powoła Minister Pracy i Opieki Społecznej. Radzie Emigracyjnej przewodniczy Minister Pracy i Opieki Społecznej wzgl. wyznaczony przez niego zastępca. Kadencja Państwowej Rady Emigracyjnej trwa 3 lata. Członkowie Rady pełnią swe obowiązki honorowo.

Rozdział IV. Celem wykonywania zadań wykonujących z obowiązku opieki nad emigrantami wstawia się corocznie do budżetu Państwa odpowiedni kredyt, którym dysponuje osobna komisja złożona z Dyrektora Urzędu Emigracyjnego wzgl. Wicedyrektora jako przewodniczącego, stałych delegatów Ministrów: Spraw Zagranicznych, Skarbu i Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego oraz urzędnika Urzędu Emigracyjnego.

Rozdział V. Przewóz emigrantów dozwolony jest wyłącznie przedsiębiorstwom posiadającym koncesję wydaną według swobodnego uznania przez Ministrów Pracy i Opieki Społecznej oraz Przemysłu i Handlu na wniosek Urzędu Emigracyjnego. Przedsiębiorstwo, które uzyskało koncesję, winno złożyć kaucję na zabezpieczenie strat i szkód osób prywatnych oraz Państwa Polskiego z tytułu wykonywania koncesji. Urząd Emigracyjny może zabronić przedsiębiorstwom zatrudniania pewnych pracowników w jakimkolwiek charakterze na terytorjum Rzeczypospolitej. Urząd ten określa również przepisy dotyczące księgowości i prowadzenia rachunków przez przedsiębiorstwa. Warunki i sposób przewozu oraz kontroli i nadzoru nad ściśłym wykonywaniem obowiązków przedsiębiorstw wobec emigrantów podczas przewozu ich drogą lądową i morską zawiera art. art. 39 do 50 tego rozdziału.

Rozdział VI. Werbowanie na osadnictwo do jakiegokolwiek kraju poza granicami Rzeczypospolitej jest niedozwolone. Do udzielania jednak takich zezwoleń w wypadkach wyjątkowych upoważniony jest Minister Pracy i Opieki Społecznej, który obowiązany jest przytem określić warunki podróży zwerbowanych osadników, oraz formę i rozmiary odpowiedzialności materialnej strony angażującej.

Rozdział VII. Najmowanie robotników polskich do pracy zagranicę uskuteczniane być może

tylko po uzyskaniu i w granicach specjalnego zezwolenia Urzędu Emigracyjnego.

Najmowanie robotników przez pracodawców cudzoziemskich lub ich przedstawicieli odbywać się może tylko za pośrednictwem państwowych lub komunalnych urzędów pośrednictwa pracy. Wzór umowy o pracę podlega każdorazowo zatwierdzeniu przez Urząd Emigracyjny.

Rozdział VIII. Zawiera postanowienia karne. Winni przekroczeń omawianego rozporządzenia karani będą bądź w drodze sądowej bądź w trybie administracyjnym zależnie od rodzaju przekroczenia. Rozporządzenie określa jakie przekroczenia zastrzeżone są każdej z władz uprawnionych do karania.

Winni w trybie administracyjnym karany będą: aresztem do 6 tygodni lub grzywną do 2000 złotych albo obu temi karami łącznie. Ukarani może w ciągu 7 dni wnieść żądanie przekazania sprawy sądowi pokoju, który postąpi wedle przepisów obowiązujących w I. instancji sądowej. Wyrok Sądu Okręgowego w II. inst. jest ostateczny.

Odpisy wyroków sądowych wzgl. orzeczeń administracyjnych winne być przesyłane Urzędowi Emigracyjnemu celem wydania w razie potrzeby dalszych zarządzeń.

Rozdział IX. Rozporządzenie wchodzi w życie z dnia 15.XII-1927 roku.

Nr. 90 poz. 802.

Rozporządzenie Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 7. października 1927 r. w sprawie uzupełnienia ustawy z dnia 15. lipca 1925 r. o zakwaterowaniu wojska w czasie pokoju.

Rozporządzenie to uzupełnia wypełnioną w nagłówku ustawę postawiając, że w wypadkach zgaśnięcia uprawnienia do korzystania z kwatery i nieopóźnienia jej dobrowolnie w terminie przewidzianym w rozporządzeniu M. S. Wojsk. właściwa władza może zarządzić eksmisję w drodze administracyjnej. Odnośne osób wojskowych dokonywują ją właściwe organa wojskowe, odnośnie cywilnych funkcjonariuszów państwowych organa bezpieczeństwa publicznego.

Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 18.X.-1927 roku.

Nr. 90 pcz. 808.

Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 17. września 1927 r. w sprawie zmiany rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 1. października 1924 r. o opłatach za mieszkania, zajmowane przez funkcjonariuszów państwowych i wojskowych zawodowych w budynkach państwowych, przez Skarb Państwa wynajętych lub administrowanych.

Do bezpłatnego użytkowania lokali reprezentacyjnych, o ile lokale te istnieją w dotyczących gmachach państwowych lub gmachach przez Skarb Państwa wynajętych wzgl. administrowanych, uprawnieni są:

Prezes Rady Ministrów, ministrowie, gene-

ralny inspektor sił zbrojnych, podsekretarze stanu w MSWojsk. (I. i II. wicemistrzowie spraw wojskowych), szef sztabu generalnego, terytorjalni inspektorowie armji i wojewodowie.

Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 18.X.-1927 roku.

Nr. 91. poz. 818.

Pozporządzenie Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 14. października 1927 roku o uporządkowaniu stanu prawnego w organizacji gmin wyznaniowych żydowskich na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej z wyjątkiem województw: poznańskiego, pomorskiego i śląskiego.

Rozporządzenie to zawiera dwa ważne postanowienia:

I. Rozciąga moc obowiązującą dekretu z dnia 7.II.-1919 r. (Dz. P. P. P. № 14, poz. 175) o zmianach w organizacji gmin wyznaniowych żydowskich na terenie b. Królestwa Kongresowego oraz postanowień rozporządzenia z dnia 1.XI. 1916 r. o organizacji Żydowskiego T-wa Religijnego utrzymany przez powołany dekret na województwa: krakowskie, lwowskie, tarnopolskie i stanisławowskie.

Z dniem 21.X. 1927 r. t. j. z dniem wejścia w życie omawianego rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej moc obowiązująca przepisów o organizacji gmin wyznaniowych żydowskich rozciąga się więc na cały obszar Rzeczypospolitej Polskiej za wyjątkiem województw: poznańskiego, pomorskiego i śląskiego.

II. Ustala nowe całkowite brzmienie przepisów o organizacji gmin wyznaniowych żydowskich.

Nr. 92. poz. 822.

Rozporządzenie Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 14. października 1927 roku o ustalaniu prawa własności do gruntów nadanych właścicielom przy uwłaszczeniu.

Dowodami prawa własności do gruntów nadanych właścicielom przy uwłaszczeniu w braku decyzji b. urzędów włościańskich, urzędów rolnych, wyroków i decyzji sądowych odnoszących się do tych gruntów oraz wogóle w b. aku wszelkich innych aktów o własności są powzięte i należyte zatwierdzone w myśl omawianego rozporządzenia uchwały zebrań wiejskich oraz zastępujące je decyzje sądów pokoju.

Uchwały te jak i zastępujące je decyzje sądów pokoju stanowią dostateczną podstawę do sporządzania aktów notarialnych o przelewie, ograniczeniu lub obciążeniu prawa własności do rzeczonych gruntów.

Uchwały te jednak i decyzje nie pozbawiają osób trzecich możliwości dochodzenia swych praw w drodze powództwa.

Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 8. listopada 1927 r. b. obowiązuje w województwach: wileńskim, nowogródzkim, poleskiem i wołyń-

skiem oraz w powiatach: grodzieńskim, wołkowskim, białostockim, bielskim i sokólskim województwa białostockiego.

Nr. 92 poz. 823.

Rozporządzenie Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 14 października 1927 r. o zwalczaniu żebractwa i włóczęgostwa.

W rozumieniu rozporządzenia żebrakiem jest ten, kto zawodowo zajmuje się wyprasaniem dla siebie w jakikolwiek sposób jałmużny, włóczęgą zaś ten kto pracy i środków do życia zmienia stale miejsce swego pobytu nie w celu znalezienia pracy. Przepisy omawianego rozporządzenia stosują się również do oddających się nałogowo pijaństwu, ostremu narkotyzowaniu się, grze hazardowej, którzy dochodzą do tego stanu, że dla utrzymania bądź ich samych, bądź tych, których oni obowiązani są żywić, trzeba im udzielić pomocy z tytułu opieki społecznej oraz do tych, którzy pobierają wsparcie z tytułu opieki społecznej, a wzbraniają się wykonywać zaofiarowaną im pracę.

Przepisy rozporządzenia nie dotyczą natomiast żebraków i włóczęgów nieletnich do 17 lat.

Dla zwalczania tego rodzaju zjawisk rozporządzenie przewiduje stosowanie środków zapobiegawczych, poprawczych i karnych.

Środki zapobiegawcze i poprawcze: domy pracy, dobrowolnej, przytułki i domy pracy przymusowej.

Zakłady te osiągają swój cel przez opiekę zakładową, udzielenie nauki i przygotowanie do pracy zawodowej, wywieranie moralnego wpływu oraz celową i systematyczną pracę za wynagrodzeniem w warszciatach zakładowych lub poza zakładem.

Rozporządzenie określa szczegółowo warunki przyjęcia wzgl. umieszczenia w każdym z wymienionych zakładów.

Właściwymi do orzekania w sprawach o umieszczenie w domach pracy przymusowej i o przymusowe umieszczenie w przytułkach są właściwe sądy pokoju. Środki odwoławcze przeciw wyrokowi nie wstrzymują wykonania. Osobie pociągącej w takich wypadkach do odpowiedzialności przysługuje obrońca z urzędu.

Organa policji obowiązane są żebraków i włóczęgów zatrzymywać i przekazywać do dyspozycji sądu pokoju.

Na obszarze każdego województwa winien znajdować się przynajmniej jeden dom pracy przymusowej i dobrowolnej, do założenia i utrzymania których obowiązany jest wojewódzki związek komunalny, do czasu zaś jego utworzenia powołany do tego celu związek wspólny powiatowych związków komunalnych oraz miast wydzielonych z powiatów.

Obowiązek zakładania i utrzymywania przytułków ciąży na powiatowych związkach komunalnych i miastach wydzielonych z powiatów.

Rozporządzenie zyskuje moc obowiązującą z dniem 9.XI-1927 roku.

Nr. 92. poz. 824.

Rozporządzenie Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 14 października 1927 roku o uchyleniu odrębności stanowych.

Uchyla ona dotychczas obowiązujące przepisy tomu IX. Zводу praw ros. dotyczące organizacji i odrębności różnych stanów oraz art. 98 rozporządzenia Komisarza Generalnego Ziem Wschodnich z dnia 26.IX-1919 r. o samorządzie gminnym, który stanowił, że „nie narusza się praw przysługujących włościanom na mocy ich ustroju stanowego“.

Dotychczasowe gminy i włościańskie gromady wiejskie stanowe znosi się a wszelkie ich mienie użyteczności publicznej tak ruchome jak i nieruchome przechodzi na własność obecnych gmin wszechstanowych wiejskich wzgl. też na własność gmin miejskich, jeżeli mienie to znajduje się na gruntach, przyłączonych osiedli miejskich. Podział gruntów nadanych włościanom przy uwłaszczeniu i będących wspólną własnością stanowych gromad kilku lub jednej wsi, następuje na skutek uchwały jednej ze tych gromad lub ich części i dokonywa się w trybie przewidzianym obowiązującym rozporządzeniem o zniesieniu służebności.

Stanowe włościańskie gromady mogą występować w sprawach sądowych w charakterze stron tylko w tych wypadkach, w których przedmiotem spraw będą grunty i prawa wspólne dotychczas niepodzielone.

Z ksiąg umów, prowadzonych przez urzędy gminne dla włościan korzystać mogą wszyscy mieszkańcy gminy dla sporządzenia aktów i umów tak między sobą jak też z osobami postronnymi

Rozporządzenie wchodzi w życie dnia 8 listopada 1927 r. i obowiązuje na obszarze województw wileńskiego, nowogródzkiego, poleskiego i wołyńskiego, oraz powiatów: grodzieńskiego, wołkowskiego, białostockiego, bielskiego i sokólskiego województwa białostockiego.

Nr. 92 poz. 826.

Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 17. września 1927 r. o należnościach za podróże służbowe, delegacje (odkomentierowania) i przeniesienia funkcjonariuszów państwowych, sędziów i prokuratorów oraz wojskowych.

Rozporządzenie zawiera nowe normy należności za podróże służbowe, delegacje i przeniesienia. Na uwagę zasługuje: zwyczajka djet, ryczałt na dorożki i na przesiedlenie.

Rozporządzenie ma zastosowanie do podróży służbowych, delegacji i przeniesień na obszarze Rzeczypospolitej i w m. Gólańsku.

Wchodzi w życie z dniem 25.X-1927 roku.

Dotychczas obowiązujące w tym przedmiocie przepisy zostają uchylone.

Nr. 92 poz. 833.

Obwieszczenie Ministra Reform Rolnych z dnia 29. września 1927 r. ogłasza jednolity tekst ustawy z dnia 31. lipca 1923 r. o scaleniu gruntów.

Nr. 93 poz. 835.

Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 17-go października 1927 r. o spisie koni, bydła, trzody chlewnej i owiec.

Zarządza ono przeprowadzenie w r. 1927. na całym obszarze Państwa powszechnego spisu koni, bydła, trzody chlewnej i owiec, stanowiących własność publiczną i prywatną. Władzami spisowymi są powiatowe władze administracji ogólnej w miastach ponad 25.000 mieszkańców magistraty tych miast. Czynności te w instytucjach wojskowych sprawują władze wojskowe. Spisu dokonują zarządy gmin, w instytucjach zaś państwowych i komunalnych odnośne władze państwowe wzgl. komunalne. Ogólne kierownictwo spisu i nadzór jest powierzony Głównemu Urzędowi Statystycznemu, który też dostarcza wszelkicy potrzebnych druków.

Osoby i instytucje, posiadające zwierzęta podlegające spisowi winne udzielać władzom i organom spisowym wszelkich informacji, niezbędnych dla wypełnienia arkusza spisowego. Wykraczający przeciw temu karani będą przez Starostwa grzywną do wysokości 500 zł. z zamianą w razie niemożności uiszczenia grzywny na areszt do jednego miesiąca. W razie powtórzonego wykroczenia grzywna może być wymierzona w wysokości podwójnej. Odwołanie na zasadach ogólnych.

Nr. 94. poz. 842.

Rozporządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 20.X-1927 r. wydane w porozumieniu z Ministrami: Rolnictwa i Spraw Wojskowych w sprawie ustalenia terminu spisu zwierząt gospodarskich.

Spis koni, bydła, trzody chlewnej i owiec odbędzie się w okresie od 1. do 10 grudnia 1927 roku według stanu z dnia 30. listopada 1927 roku. Formularze spisowe winne być przedłożone przez organa spisowe najpóźniej do dnia 15. grudnia 1927 roku cały zaś materiał spisowy winien być przedłożony przez władze spisowe Głównemu Urzędowi Statystycznemu najpóźniej do dnia 31. grudnia 1927 roku.

Instrukcja dla władz spisowych ogłoszona w Monitorze Polskim Nr. 250. z dnia 31 października 1927 roku.

II,

231.

RUCH SŁUŻBOWY.

w Województwie Poleskiem za październik i listopad 1927 roku.

A. W URZĘDZIE WOJEWÓDZKIM:

Minister Spraw Wewnętrznych

mianował:

Tadeusza Walickiego, Kierownika Wydziału Bezpieczeństwa Publicznego P. U. W. prow. Naczelnikiem Wydziału w VI st. sł.

zwolnił ze służby:

Dr. Alfreda Kalisza, prow. urz. VII st. sł. P. U. W. na zasadzie art. 62 ust. o państw. służbie cywilnej.

Minister Przemysłu i Handlu

przeniósł:

Inż. Edwarda Głogowskiego, prdw. instruktora stow. przem. P. U. W. w VII st. sł. do Urzędu Wojewódzkiego w Białymstoku.

Wojewoda Poleski

mianował:

prowiz. urzędników IX st. sł. P. U. W. Franciszka Kałuckiego, Ewę Gorłową i Jana Kowalewskiego, urzędnikami III kat. w IX st. sł.

przyjął na służbę kontr.

Makarego Chłudka w VIII st. sł. do P. U. W. Oddz. Odbudowy.

Walerjana Sobolewskiego w VIII st. sł. do Okr. Dyr. Rob. Publ.

Edwarda Soleckiego w VIII st. sł. do P. U. W. na stan. kom. Ochrony Lasów.

Inż. Adama Roszkowskiego w VIII st. sł. do P. U. W. na stanowisko instruktora stowarzyszeń przemysłowych.

dopuszczył do służby przygotowawczej:

Marjana Bijaka w X st. sł. do P. U. W.

przeniósł:

Marjana Lipińskiego, prow. urzędnika X st. sł. P. U. W. do Starostwa Brzeskiego.

zwolnił ze służby:

Annę Najwerównę, prow. urzędniczkę XI st. sł. P. U. W. na zasadzie art. 62 ustawy o państwowej służbie cywilnej.

rozwiązał stosunek służbowy:

z Romanem Moczulskim kontr. pracownikiem VIII gr. uposażenia w Okr. Dyr. Rob. Publiczn. P. U. W.

B. W STAROSTWACH:

Minister Spraw Wewnętrznych

mianował:

Mieczysława Sejba, prow. urz. VII st. sł. Starostwa Pińskiego urzędnikiem I kat. w VII st. sł.

Dr. Franciszka Imiołka, prow. lekarza powiatowego. Starostwa Prużańskiego, urzędnikiem VII st. sł.

przeniósł:

Referendarzy VIII st. sł. w Województwie Lwowskim, Stanisława Wojtasiewicza i Ludwika Ekierta do Województwa Poleskiego.

Stefana Boguszewskiego, Starostę Prużańskiego w VI st. sł. do Urzędu Wojewódzkiego w Nowogródku.

Franciszka Czernika, Starostę Drohiczyńskiego w VI st. sł. do Starostwa w Tarnobrzegu.

Minister Rolnictwa

Przyjął na służbę kontraktową.

Sergjusza Linniczenko, w charakterze lekarza weter. na kordonie pogranicznym.

Minister Robót Publicznych

przeniósł:

Inż. Wincentego Brodowskiego, inżyniera pow. w VI st. sł. Starostwa Brzeskiego do Urzędu Wojewódzkiego w Lublinie.

Wojewoda Poleski

dopuszczał do służby przygotowawczej.

Tadeusza Kieszczyńskiego w XI st. sł. do Starostwa Kobryńskiego.

Jana Wronę w XI st. sł. do Starostwa Sarneńskiego.

przyjął na służbę kontr.

Teodora Kuca w VIII st. sł. do ref. odbudowy Starostwa Drohiczyńskiego.

przeniósł:

Stanisława Stocha, praktykanta XI st. sł. Starostwa Lunieckiego do Starostwa w Drohiczyźnie.

Mieczysława Oczkowskiego, urzędnika VIII st. sł. Starostwa Brzeskiego do Starostwa w Stolinie.

Walewskiego Romana, prow. urzędnika VIII st. sł. Starostwa Stolińskiego do Starostwa Prużańskiego z tymczasowym poruczeniem kierownictwa tegoż Starostwa.

zwolnił ze służby:

Józefę Gärtlerową, prowizoryczną urzędniczkę XI st. sł. Starostwa Kamień-Koszyrskiego na zasadzie art. 62 ustawy o państwowej służbie cywilnej.

Mikołaja Siemiątkowskiego, prow. lek. wet. Starostwa Stolińskiego w VIII st. sł. na zasadzie art. 62 ustawy o państwowej służbie cywilnej.

Irenę Rymkiewiczównę, praktykantkę XII st. sł. Starostwa Pińskiego na własną prośbę.

Ludwika Ekierta, referendarza VIII st. sł. Starostwa Stolińskiego na własną prośbę.

III.

232.

Wykaz stowarzyszeń i związków zalegalizowanych w miesiącach października i listopada 1927 r.

Na mocy postanowienia Wojewody z dnia 2.X-27 r. pod Nr. 482 stowarzyszenie p. n. „Towarzystwo Domu Ludowego w kol. Łyszczycy“ pow. Brzeskiego Nr. 8591|27.

Na mocy postanowienia Wojewody z dnia 10.X-1927 r. pod Nr. 483 stowarzyszenie pod nazwą „Stowarzyszenie Dobroczynne Gemitus Chesed w m. Sielcu“ powiatu Prużańskiego L. IV O 8889|27.

Na mocy postanowienia Wojewody z dnia 10.X-1927 r. pod Nr. 484 stowarzyszenie p. n. „Towarzystwo Ochotniczej Straży Pożarnej w Worocewiczach“ powiatu Drohiczyńskiego L. IV O. 7285|27.

Na mocy postanowienia Wojewody z dnia 10.X-27 r. № 485 stowarzyszenie pod n. „Towarzystwo Ochotniczej Straży Pożarnej w Rublu“, powiatu Stolińskiego Nr. IV O. 7463|27,

Na mocy postanowienia Wojewody z dnia 10.X-27 r. pod Nr. 486 stowarzyszenie pod n. „Towarzystwo Ochotniczej Straży Pożarnej w Kozłach“, powiatu Prużańskiego Nr. IV 8725|27.

Na mocy postanowienia Wojewody z dnia 10.X-27 r. pod Nr. 487 stowarzyszenie pod n. „Kółko Rolnicze w Janówce“, powiatu Sarneńskiego Nr. IV O. 8883|27.

Na mocy postanowienia Wojewody z dnia 21.X-27 r. pod Nr. 488 stowarzyszenie pod n. „Kółko Rolnicze“ Niwa w Łoktyszach“ powiatu Lunieckiego Nr. IV O. 8954|27.

Na mocy postanowienia Wojewody z dnia 21.X-27 r. pod Nr. 490 stowarzyszenie pod nazwą „Kółko Rolnicze we wsi Naczy“ powiatu Lunieckiego Nr. IV 8957|27.

Na mocy postanowienia Wojewody z dnia 22.X-27 r. pod Nr. 491 stowarzyszenie pod nazwą „Stowarzyszenie Dobroczynne Gemitus Chesed w m. Hancewiczach“ powiatu Łuninieckiego Nr. IV O. 9008|27.

Na mocy postanowienia Wojewody z dnia 22.X-27 pod Nr. 492 stowarzyszenie pod nazwą „Towarzystwo Ochotniczej Straży Pożarnej w Duboi“ powiatu Pińskiego Nr. IV O. 9067|27.

Na mocy postanowienia Wojewody z dnia 22.X-27 r. pod poz. 493 stowarzyszenie pod nazwą „Stowarzyszenie Dobroczynne Gemitus Chesed w m. Rokitnie“ powiatu Sarneńskiego Nr. IV 9097|27.

Na mocy postanowienia Wojewody z dnia 28.X-27 pod Nr. 494 stowarzyszenie pod nazwą „Kółko Rolnicze Szemiotówka w Iłosku“ powiatu Kobryńskiego Nr. IV 9171|27.

Na mocy postanowienia Wojewody z dnia 28.X-27 r. pod Nr. 495 stowarzyszenie pod nazwą „Towarzystwo Ochotniczej Straży Pożarnej w Iwacewiczach“ powiatu Kosowskiego Nr. IV 9100|27.

Na mocy postanowienia Wojewody z dnia 28.X-27 r. pod Nr. 496 stowarzyszenie pod nazwą „Wiejskie Kółko Myśliwskie w Grykwowiczach“ powiatu Pińskiego Nr. 9308|27.

Na mocy postanowienia Wojewody z dnia 29.X-27 r. pod Nr. 497 stowarzyszenie pod nazwą „Kółko Rolnicze“ Snop we wsi Wielkie Kruhowicze“ powiatu Łuninieckiego Nr. IV 9399|27.

Na mocy postanowienia Wojewody Poleskiego z dnia 15.XI-27 r. pod poz. 500 zalegalizowano stowarzyszenie p. n. „Kółko Rolnicze Osadnik w kol. Łyszczycy“ pow. Brzeskiego L. IV-9676|27.

Na mocy postanowienia Wojewody Poleskiego z dnia 23.XI-27 r. pod poz. 501 stowarzyszenie pod nazwą „Kółko Rolnicze w Przyborowie“ powiatu Brzeskiego L. 10206|27.

Na mocy postanowienia Wojewody Poleskiego z dnia 17.XI-27 r. pod poz. 502 stowarzyszenie pod nazwą „Towarzystwo Ochotniczej Straży Pożarnej w Łabczycach powiatu Pińskiego L. IV 9988|27.

Na mocy postanowienia Wojewody Poleskiego z dnia 17.XI-27 t. pod poz. 503 stowarzyszenie pod nazwą „Towarzystwo Ochotniczej Straży Pożarnej w Murawinie“ powiatu Pińskiego Nr. IV 9989|27.

Na mocy postanowienia Wojewody Poleskiego z dnia 17.XI-27 r. pod poz. 504 stowarzyszenie pod nazwą „Towarzystwo Ochotniczej Straży Pożarnej w Oluszu“ powiatu Brzeskiego L. IV 9938|27.

Na mocy postanowienia Wojewody Poleskiego z dnia 17.XI-27 r. pod poz. 505 stowarzyszenie pod nazwą „Kółko Rolnicze Siła w Worocewiczach“ powiatu Drohiczyńskiego L. IV 9924|27.

Na mocy postanowienia Wojewody Poleskiego z dnia 18.XI-37 r. pod poz. 506 p. n. „Stowarzyszenie Dobroczynne Gemitus Chesed w miasteczku Chomsku“ Nr. IV 9923|27.

Na mocy postanowienia Wojewody Poleskiego z dnia 18.XI-27 r. pod poz. 507 p. n. „Kółko Rolnicze w Szydłowszczyźnie Dużej“ powiatu Prużańskiego pod Nr. 9795|27.

Na mocy postanowienia Wojewody Poleskiego z dnia 19.XI-27 r. pod poz. 508 stowarzyszenie p. n. „Towarzystwo Ochotniczej Straży Pożarnej we wsi Borki“ pow. Kamień-Koszyrskiego L. IV 10070|27.

Na mocy postanowienia Wojewody Poleskiego z dnia 21.XI-27 r. pod poz. 509 stowarzyszenie pod nazwą „Towarzystwo Ochotniczej Straży Pożarnej w Oziatach“ powiatu Kobryńskiego L. IV 10054|27.

Na mocy postanowienia Wojewody Poleskiego z dnia 21.XI-27 r. pod poz. 510 stowarzyszenie p. n. „Towarzystwo Ochotniczej Straży Pożarnej w Derewnej powiatu Kobryńskiego Nr. IV 10951|27.

Na mocy postanowienia Wojewody Poleskiego z dnia 22.XI-27 r. pod poz. 511 stowarzyszenie p. n. „Kółko Rolnicze Polesie w m. Horodcu“ powiatu Kobryńskiego L. IV 10055|27.

Na mocy postanowienia Wojewody Poleskiego z dnia 22.XI-27 r. pod poz. 512 stowarzyszenie p. n. „Kółko Rolnicze Snop w ok. Olpieniu, powiatu Stolińskiego L. IV 10128|27.

Na mocy postanowienia Wojewody Poleskiego z dnia 22.XI-27 r. pod poz. 513 stowarzyszenie pod nazwą „Kółko Rolnicze Pomoc w Stolinie“ L. IV 10129|27

Na mocy postanowienia Wojewody Poleskiego z dnia 23.XI-27 r. pod poz. 514 stowarzyszenie pod nazwą „Kółko Rolnicze Ułanówka“ (we wsi Ułanówka) powiatu Kobryńskiego L. IV 10184|27.

Na mocy postanowienia Wojewody Poleskiego z dnia 26.XI-27 r. pod poz. 515 stowarzyszenie p. n. „Stowarzyszenie Dobroczynne Gemitus Chesed w kol. Iwanikach L. IV 10177|27.

Na mocy postanowienia Wojewody Poleskiego z dnia 25.XI-27 r. pod poz. 516 stowarzyszenie pod nazwą „Stowarzyszenie Dobroczynne Gemitus Chesed w m. Włodzimiercu“ L. IV 10246|27.

Na mocy postanowienia Wojewody Poleskiego z dnia 28.XI-27 r. pod poz. 517 stowarzyszenie pod nazwą „Kółko Rolnicze w Hytyciewie“ powiatu Pińskiego L. L. IV 10328|27.

Na mocy postanowienia Wojewody Poleckiego z dnia 28.XI-27 r. pod poz. 518 stowarzyszenie pod nazwą „Stowarzyszenie Dobroczynne Gemitus Chesed w m. Horodnie“ powiatu Stolińskiego L. IV 10357[27.

IV.

233.

Zawiadomienie o wciągnięciu do rejestru gmin sekciarskich.

Na mocy decyzji Wojewody Poleckiego z dnia 26.XI-1927 roku została wciągnięta do rejestru gmin sekciarskich gmina Ewangelicznych Chrześcijan Baptystów we wsi Turna, gm. Święta Wola powiatu Kosowskiego.

V.

234.

Zawiadomienie o wykreśleniu z rejestru gmin sekciarskich.

Na mocy decyzji Wojewody Poleckiego z dnia 1.XII-1927 roku została wykreślona z rejestru gmin sekciarskich gmina (zbór) Ewangelicznych Chrześcijan i Baptystów w Sielcu pow. Sarnieńskiego.

DZIAŁ NIEURZĘDOWY.

---

a.

OGŁOSZENIA

O ZAGUBIONYCH DOKUMENTACH.

(Po raz 1-szy).

Książeczkę wojskową wydaną przez P. K. U. Łuniniec za L. 427 na imię Baratejewa Jerzego.

Zaświadczenie strefy nadgranicznej wydane przez Starostwo Sarnieńskie za Nr. 18480 na imię Aleksandra Huszmiera.

Książeczkę wojskową wydaną przez P. K. U. w Łucku na imię Burdy Mewszy.

Książeczkę strefy nadgranicznej wydaną przez Starostwo w Łunińcu za Nr. 2734/3123 na imię Berko Migdałowicz.

Książeczkę wojskową wystawioną przez P. K. U. Łuck na imię Stryżałko Mikołaja.

Książeczkę wojskową wydaną przez P. K. U. w Kowlu za Nr. 376 na imię Icka Tarmo.

Książeczkę wojskową wydaną przez P. K. U. Pińsk za Nr. 278 na imię Misiuczyka Kalenika Kuprjana.

Zaświadczenie strefy nadgranicznej wydane przez Starostwo Łuniniec za Nr. 7777/7381 na imię Bogdanowicza Aleksandra.

Książeczkę wojskową wydaną przez P. K. U. Łuniniec na imię Miejera Bukczyna.

Książeczkę wojskową wydaną przez P. K. U. Łuniniec za Nr. 361 na imię Samuty Tomasza.

Dowód osobisty wydany przez Starostwo Prużańskie za Nr. 398 na imię Jana Dorozko.

Książeczkę wojskową wydaną przez P. K. U. Łuniniec za Nr. 473 na imię Redzko Mikołaja.

Zaświadczenie strefy nadgranicznej wydane przez Starostwo Sarnieńskie za Nr. 18472 na imię Kiryńczuk Marja.

Zaświadczenie straży nadgranicznej wydane przez Starostwo Sarnieńskie za Nr. 21407 na imię Smyka Pawła.

Książeczkę wojskową wydaną przez P. K. U. Pińsk za Nr. 1050 na imię Jakimowicza Teodora.

Kartę „mob“ wydaną przez P. K. U. Łuck za Nr. 69 na imię Pawluka Stefana.

Książeczkę wojskową wydaną przez P. K. U. Łuniniec za Nr. 223 na imię Aleksandra Kuratnika.

Dowód osobisty wzór Nr. 1 wydany przez Starostwo Prużańskie za Nr. 144 na imię Berko Słonimskiego.

Dowód osobisty wzór Nr. 1 wydany przez Starostwo Brzeskie za Nr. 908 na imię Judeka Lewina.

Zaświadczenie strefy nadgranicznej wydane przez Starostwo Sarnieńskie za Nr. 18271 na imię Mikitiuk Heleny.

Zaświadczenie strefy nadgranicznej wydane przez Starostwo Sarnieńskie za Nr. 16403 na imię Pawłuszenko Marty.

Zaświadczenie strefy nadgranicznej wydane przez Starostwo Łuninieckie za Nr. 2281-1896 na imię Tupina Grzegorza.

Legitymację urzędową wydaną przez Komendanta Wojewódzkiego P. P. w Brześciu za Nr. 1190 na imię Antończyka Jana.

Zaświadczenie strefy nadgranicznej wydane przez Starostwo Sarnieńskie na imię Rażyka Prokopa.

Zaświadczenie w sprawie dopełnienia obowiązków rejestracji wydane przez Urząd Gminy Kamień Koszyrski za Nr. 86 na imię Bursztejna Szmula.

Książeczkę wojskową wydaną przez P. K. U. Brześć na imię Leona Andresiuka.

Książeczkę wojskową wydaną przez P. K. U. Brześć za Nr. 355 na imię Ilimuka Juljana.

Zaświadczenie strefy nadgranicznej wydane przez Starostwo Stolińskie za Nr. 16403 na imię Kowalczuka Mitrofana.

Wojskową kartę zwolnienia wydaną przez Komisję Poborową w Łachwie za Nr. 697/01 na imię Borysika Szymona.

Książeczkę wojskową wydaną przez P.K.U. Łuniniec za Nr. 439 na imię Szejpiackiego Szlomy

Książeczkę wojskową wydaną przez P.K.U. Brześć na imię Pacholczuka Teodozego.

Dowód osobisty wydany przez Starostwo Białskie za Nr. 908 na imię Jankiela Lebenbauma.

Książeczkę inwalidzką wydaną przez P.K.U. Pińsk za Nr. 43 na imię Kulbiedy Wasyla.

Książeczkę wojskową wydaną przez P.K.U. Łuniniec za l. 527 na imię Abramczuka Eljasza,

Kartę „mob“ P.K.U. Łuniniec za nr. 332 na imię Kaczyny Mikołaja.

Książeczkę wojskową wydaną przez P.K.U. Łuniniec za Nr. 492 na imię Antoniego Sieczko.

Książeczkę wojskową wydaną przez P.K.U. Łuniniec za Nr. 121 na imię Makojeda Jana.

Książeczkę wojskową wydaną przez P.K.U. Łuniniec za Nr. 105 na imię Ignacego Koziola.

Książeczkę wojskową wydaną przez P.K.U. Łuniniec za Nr. 385 na Imię Stanisława Tarasewicza!

Książeczkę wojskową wydaną przez P.K.U. Łuniniec za Nr. 1213 na imię Terentego Struzko.

Książeczkę wojskową wydaną przez P.K.U. Brześć za nr. 784 oraz kartę mob. na imię Eustajła Zogała.

Książeczkę wojskową wydaną przez P.K.U. Pińsk za Nr. 921 na imię Jechala Feldmana.

Dowód osobisty wydany przez Starostwo Prużańskie za Nr. 359 Serji 265727 na imię Mojżesza Winnika.

Zaświadczenie Komisji Poborowej, wydane w Morocznie, Karta mobilizacyjna wydana w P.K.U. Pińsk i zaświadczenie wydane przez 16 pułk Ułanów Wielkopolskich w Bydgoszczy, na imię Bazyla Chodniewicza.

Książeczkę wojskową wydaną przez P.K.U. Pińsk na imię Teodora Antonczuka.

Kartę azylu, wydaną przez Starostwo Drohiczyńskie za Nr. 2 korespondencję prywatną i nakaz płatniczy Kasy Skarbowej w Kobryniu na imię Siedleckiego Romana

Dowód osobisty wydany przez Starostwo Braśławskie. Książkę wydaną przez P.K.U. Święciany oraz zaświadczenie wydane przez P.K.U. Święciany na otrzymanie paszportu zagranicznego na wyjazd do Francji na imię Adolfa Chroma

Książeczkę wojskową wydaną przez 84 p.p. Brześć kartę mobilizacyjną do 84 p.p. na imię Bogatko Aleksego.

Książeczkę wojskową i kartę mob. wydane przez P. K. U. Pińsk na imię Kazimierza Więtka.

Książeczkę wojskową wydaną przez urząd gminy w Brodnicy na imię Nikifora Żydko.

Kartę zwolnienia z wojska wydaną przez P. K. U. Pińsk na imię Wolfa Lermana.

Dowód osobisty wydany przez Starostwo w Pińsku na imię Stefana Szachnowicza.

Książeczkę wojskową wydaną przez P.K.U. Pińsk na imię Czyrko Daniela.

Kartę mobilizacyjną wydaną przez P. K. U. w Pińsku na imię Antoniego Zelmana.

Dowód osobisty wydany przez Starostwo Pińsk na imię Ireny Zawadzkiej,

Dowód osobisty wydany przez Urząd Pocztowy i Telegraficzny w Warszawie w sprawie przyznania emeryturv, pokwitowania o zapłaceniu podatków w Magistracie m. Pińska na imię Jakóba Strapkowskiego.

Książeczkę wojskową wydaną przez P. K. U. Pińsk na imię Bogatko Andrzeja.

Poświadczenie o stawianiu na Komisję Poborową na imię Stocha Ichela.

Legitymację urzędniczą wydaną przez Prezesa Sądu Okręgowego na imię Jadwigi Babskiej.

Książeczkę wojskową i kartę mob. wydaną przez P. K. U. Pińsk na imię Kucharczuka Michała.

Zaświadczenie wydane przez Komisję wojskową w Morocznie na imię Kuźmy Paleja.

Tymczasowe zaświadczenie demobilizacji wydane przez P. K. U. Pińsk na imię Nikity Klimowicz.

Zaświadczenie wydane przez P. K. U. Pińsk na imię Teodory Trofimowicz.

Książeczkę wojskową wydaną przez P.K.U. Pińsk na imię Bazylego Czeczuna.

Książeczkę wojskową wydaną przez P. K. U. Pińsk kartę mob i kartę bezterminowego zwolnienia wydaną przez Dyon Samochodowy w Warszawie na imię Grabowskiego Józefa.

Dowód osobisty wydany przez Starostwo w Pińsku za Nr. 1745 na imię Lerenlajta Ieko.

Książeczką wojskową wydaną przez P. K. U. Toruń na imię Matolko Piotra.

Książeczkę wojskową wydaną przez P. K. U. Pińsk na imię Widzibora Łukasza.

Książeczkę wojskową wydaną przez P. K. U. Brześć na imię Lemieszuka Jana.

Książeczkę wojskową wydaną przez P. K. U. Pińsk na imię Werstaka Michała.

Pozwolenie na broń wydane przez Starostwo w Kosowie na imię Ignacego Kalinowskiego.

Unieważnia się kartę ewidencyjną zwierząt pociągowych wydaną na imię Chedczyka Martyna zam. w Krymnie.

Okresowy bilet kolejowy III klasy na przejazd od stacji Włodawa do stacji Domaczewo wydany przez Dyрекcję Kolei Państwowych w Wilnie na imię Szpunara Józefa.

(Po raz 2-gi).

Dowód osobisty wzoru 1 № 1001 № Serji 293881, wystawiony w dniu 18.XII-1927 r. przez Starostwo Prużańskie na imię Jana Sabajczuka.

Dowód osobisty wydany przez Starostwo Drohiczyńskie w dniu 27.IV-1926 r. za № 850|288687 na imię Jakimowicza Teodora.

Dowód osobisty wydany przez Starostwo Łuninieckie z dnia 14.VII-27 r. № 981|23 na imię Dawida Boruchowicza.

Dowód osobisty wydany przez Starostwo Łuninieckie z dnia 14.VII-27 r. № 980|23 na imię Fajgi Boruchowiczowej.

Książeczka wojskowa wydana przez P. K. U. w Kowlu z dnia 22.V-25 r. za № 341 na imię Jana Tudeka.

Poświadczenie wydane przez Komisję Poborową w Hancewiczach dnia 30.V-25 r. L. 140 oraz zaświadczenie o zaliczeniu do ponadkontyngensu wydane przez P. K. U. Łuniec L. 140 na imię Wysockiego Włodzimierza.

Książeczka wojskowa wydana przez P. K. U. Baranowicze oraz karta mob. wydana przez P. K. U. Sarny na imię Andrzeja Rusaka.

Książeczka wojskowa wydana przez P. K. U. Pińsk z dnia 21.IV-23 r. za № 276 na imię Gunko Bazylego.

Zaświadczenie strefy nadgranicznej wydane przez Starostwo Sarnieńskie z dnia 20.XII-24 r. № 18080 — na imię Wasylczuka Tarasa.

Dowód osobisty wydany przez Starostwo Brzeskie № 115 i książeczka wojskowa wydana przez Powiatową Komendę Uzupelnień Białopodlaska № 22 na imię Ładniaka Heronima.

Zaświadczenie strefy granicznej wydane przez Starostwo w Łunińcu № 1305 na imię Ralcewicz Józefa.

3 książeczki Gminnej Kasy Oszczędnościowej w Kocku, powiatu Łukowskiego, na imię Juljana Słonińskiego.

Książeczka wojskowa wydana przez Pow. Kom. Uzup. w Brześciu n.B. za Nr. 825 na imię Chatiej Filipa.

Książeczka wojskowa wydana przez Pow. Kom. Uzup. w Brześciu n.B. za Nr. 1179 na imię Kołotiłowa Michała.

Dowód osobisty wydany przez Starostwo Grójeckie, książeczka wojskowa wydana przez

P. K. U. Warszawa Nr. II oraz świadectwo dojrzałości wydane przez Kuratorium Okręgu Szkolnego Poleskiego na imię Małek Marcin.

Książeczka wojskowa wystawiona przez P. K. U. Kowel na imię Mitrofana Bajduka.

Dowód osobisty wydany przez Starostwo Stolińskie z dnia 26.III-1925 r. za Nr. 2212, na imię Nikifora Kuźmicza.

Zaświadczenie strefy nadgranicznej wydane przez Starostwo w Łunińcu za Nr. 8483|8001 na imię Danilewicza Sawy.

Zaświadczenie strefy nadgranicznej wydane przez Starostwo w Łunińcu za Nr. 9204|8566 na imię Bartoszewicza Władysława.

Książeczka wojskowa wydana przez P. K. U. Łuck z dn. 10.IV-1923 r. za Nr. 97 na imię Kuzło Eljasza.

Dowód osobisty wydany przez Starostwo Drohiczyńskie z dnia 11.VIII-1925 r. za Nr. 2551|306411 na imię Litwinczuka Konrada.

Dowód osobisty wydany przez Starostwo Brzeskie za Nr. 1947 z dnia 13.IX-1926 r. na imię Feldmana Jankiela.

Dowód osobisty wydany przez Starostwo Brzeskie w 1925 r. na imię Antoniego Nowackiego.

Książeczka wojskowa i karta mob. wydane na imię Pawła Lewczuka.

Zaświadczenie o rejestracji, wydane przez P. K. U. Pińsk za Nr. 32 na imię Nowickiego Euhenjusza.

Dowód osobisty, wydany przez Starostwo Sarnieńskie Serja Nr. 259632 z daty 5.VII-1927 r. L. dz. 1-22975/27 oraz poświadczenie Komisji Poborowej w Sarnach z dn. 30.V-1927 r. Nr. 1849, jako uznanemu za czasowo niezdolnego do służby w wojsku stałem kat. „B” na imię Lao Lucjana.

Dowód osobisty, wydany przez Starostwo Brzeskie za Nr. 3349 w dniu 20.X-1925 r. na imię Przygodzkiej Janiny.

Dowód osobisty, wydany przez Komisarjat Rządu w Warszawie za Nr. 18642 w dniu 1.XII-24 r. na imię Plewińskiego Witolda.

Dowód osobisty, wydany przez Starostwo Pińskie w roku 1920; pozwolenie na broń, wydane przez Starostwo Sarnieńskie w roku 1927 oraz 2 pokwitowania z Urzędu Gminnego w sprawie zapłacenia podatku na imię Milnera Szachno.

Książeczka wojskowa, wydana przez P. K. U. Brześć n.B. L. pob. 1311 na imię Stanisława Lejszerta.

Legitymacja, wydana przez Gimnazjum Państwowe w Łunińcu z dnia 20 czerwca 1927 r. za Nr. 15 na imię Janiny Kuczyńskiej.

Książeczkę wojskową, wydaną przez P.K.U. Brześć n.B. za Nr. 524 na imię Wasiluka Jana.

Dowód osobisty, wydany przez Starostwo Brzeskie na imię Chai Sory Szwarzman.

Książeczkę wojskową, wydaną przez P.K.U. Brześć n.B. na imię Kowalczyka Maksyma.

Zaświadczenie na prawo posiadania broni palnej myśliwskiej, wydane przez Starostwo Zdobunowskie za Nr. 266348 na imię Prawikowa Włodzimierza.

Książeczkę wojskową, wydaną przez P.K.U. Kowel za Nr. 99 na imię Matieja Juljana.

Książeczkę wojskową, wydaną przez P.K.U. Łuniniec Nr. 34 na imię Dawida Boruchowicza.

Dowód osobisty, wydany przez Starostwo Brzeskie na imię Matrony Bogaczuk.

Kartę zwolnienia, wydaną przez P. K. U. Łuniniec na imię Makara Bazylego.

Zaświadczenie strefy nadgranicznej, wydane przez Starostwo w Łuniniec Nr. 837 na imię Jakóba Wowna.

(Po raz 3-ci).

Książeczka wojskowa, wydana przez P.K.U. w Pińsku za Nr. 709|1894 na imię Michała Bezsiłko.

Zaświadczenie na prawo przebywania w strefie nadgranicznej Nr. 185⁴, wydane przez Starostwo Sarneńskie na imię Sergieja Kusznira.

Książeczka wojskowa, wydana przez P.K.U. Pińsk za Nr. 4|1883 na imię Konstantego Hornostaja.

Dowód osobisty, wydany przez Starostwo Kamień-Koszyrskie za Nr. 57 na imię Anastazji Poniedziałnik.

Książkę domową, wydaną przez Magistrat m. Brześcia na imię Szolomo Klina, zamieszkałego w Brześciu n.B. przy ul. Listowskiego № 20. Powyższe brzmienie winny mieć również ogłoszenia poprzednie umieszczone w № № 10 i 11 co się niniejszem prostuje.

Karta mobilizacyjna za Nr. 696, wydana przez P. K. U. Łuniniec na imię Zorucha Kolnik.

Dowód osobisty, wydany przez Starostwo Sarneńskie za Nr. 872|II-7797 na imię Lizy Zandwajs.

Paszport zagraniczny, wydany przez Starostwo Łuninieckie na imię Benjamina Słuckiego.

Dowód osobisty, wydany przez Starostwo Brzeskie za Nr. 2878 na imię Szyi Edelmana.

Dowód osobisty, wydany przez Starostwo Brzeskie za Nr. 2386 na imię Mieczysław Kurylo.

Książeczka wojskowa, wydana przez P.K.U. w Łuniniec za Nr. 218 na imię Jana Krugowca.

Dowód osobisty, wydany przez Starostwo Brzeskie w 1923 r. na imię Aleksandra Choryka.

Dowód osobisty, wydany przez Starostwo Drohiczyńskie za Nr. 230 na imię Mikołaja Androsiuka.

Legitymacja, uprawniająca do noszenia „Krzyża Walecznych“, wydana na imię Ignacego Piszczeli.

Książeczka wojskowa, wydana przez P.K.U. Pińsk rezer. roczn. 1892 Tomaszowi Twardowskiemu.

Dokument podróży, wydany przez D-wo 18 P.AP. za Nr. 778847|27 na imię Ignacego-Tkacz-Smyka.

Książeczka wojskowa, wydana przez P.K.U. Brześć n.B. na imię Jana Omelczuka.

Zaświadczenie o zaliczeniu do ponadkontyngn. wydane przez P.K.U. Łuniniec za L. 546.

Książeczka wojskowa, wydana przez P.K.U. Łuniniec za L. 456 na imię Włodzimierza Zyszko.

Legitymacja urzędowa, wydana przez Komendanta Wojew. P. P. pow. Bzżeść za Nr. 1659 na imię post. P. P. pow. Sarneńskiego Piotra Kowalskiego.

Dowód osobisty stały, wydany przez Starostwo Sarneńskie za Nr. 1173|II.9804|23 na imię Bronisława Chamca.

Dowód osobisty, wydany przez Starostwo Stolin za Nr. 1078 na imię Jana Gołowacza.

Książeczka wojskowa, wydana przez P.K.U. Łuniniec za Nr. 128 na imię Mateusza Osobika.

Zaświadczenie o zaliczeniu do ponadkontyngn. wydane przez P. K. U. Łuniniec za L. 552 na imię Dymitra Nieścierowicza.

Książeczka wojskowa, wydana przez P.K.U. Brześć n.B. za Nr. 1562 na imię Brajera Kopela.

Zaświadczenie na prawo przebywania w strefie nadgranicznej wydane przez Starostwo w Łuniniec za Nr. 1656 na imię Mikołaja Tomko.

Książeczka wojskowa wydana przez P. K. U. Łuck za Nr. 674 na imię Jana Ulewicza.

Dowód osobisty wydany przez Starostwo Stolińskie za Nr. 3398 na imię Mowszy Szustera.

Książeczka wojskowa wydana przez P. K. U. Pińsk Nr. 155 na imię Grzegorza Kiwczun.

Książeczka wojskowa wydana przez P. K. U. Kowel na imię Sruła Murika.

Książeczka wojskowa, wydana przez P. K. U. Pińsk rezer. roczn. 1902 Jakóbowi Korchowi.

Dowód osobisty wydany przez Starostwo Łuninieckie za Nr. 4792 na imię Newacha Lermana.

Zaświadczenia na prawo przebywania w strefie nadgranicznej wydane przez Starostwo w Łuniniec Nr. 495 na imię Aleksandra Wieczór.

Dowód osobisty wydany przez Starostwo Stolińskie za Nr. 58 na imię Edwarda Dzierżka.

Zaświadczenie na prawo przebywania w strefie nadgranicznej wydane przez Starostwo Sarny za Nr. 15752 na imię Jana Łopuha.

Zaświadczenie na prawo przebywania w strefie nadgranicznej wydane przez Starostwo Sarny za Nr. 18473 na imię Michała Kirilczuka.

Książeczka wojskowa wydana przez P. K. U. Luniniec za Nr. 27 na imię Stanisława Juszcza.

Książeczka wojskowa wydana przez P. K. U. Luniniec za Nr. 107 na imię Daniela Dawidowskiego.

Zaświadczenie na prawo przebywania w strefie nadgranicznej za L. 2205 na imię Daniela Dawydowskiego.

Książeczka wojskowa wydana przez P. K. U. Luniniec za Nr. 1429 na imię Jana Przybysza.

Książeczka wojskowa wydana przez P. K. U. Pińsk za Nr. 83/1893 na imię Mejera Władawskiego.

Książeczka wojskowa wydana przez P. K. U. Brześć n.B. za Nr. 1765 na imię Teodora Jar-moca.

Zaświadczenie na prawo przebywania w strefie nadgranicznej wydane przez Starostwo Sarny za Nr. 21505 na imię Kowalczuka.

Książeczka wojskowa wydana przez P. K. U. Luniniec Nr. 124 na imię Dmitrego Siergiejewa.

Książeczka wojskowa wydana za Nr. 1020 na imię Tomasza Szeluka.

Ogłoszenie.

Poleski Okręgowy Urząd Ziemski w Brześciu nad Bugiem podaje do publicznej wiadomości, że Poleska Okręgowa Komisja Ziemska na posiedzeniu jawnym w dniu 18 sierpnia 1927 r. po rozpoznaniu sprawy o scaleniu gruntów wsi Sorocznie, gminy Bezdzież, pow. Drohiczyńskiego.

POSTANOWIŁA

I. Wniosek gospodarzy wsi Sorocznie z dnia 16 sierpnia 1926 r. o wdrożenie postępowania scaleniowego odnośnie gruntów wsi Sorocznie gminy Bezdzież powiatu Drohiczyńskiego, zbadany w dniu 31 maja 1927 r. przez Komisarza Ziemskiego w myśl art. 16 znowelizowanej ustawy z dnia 31.VII-1923 r. o scalaniu gruntów:

- a) nadziałowych wsi Sorocznie około 393,30 ha
- b) wspólnych pastwisk gromadzkich 97,88 „
- c) nabytych przez gospodarzy wsi Sorocznie z maj. Wawulicze 4,87 „

razem około 496,05 ha

położonych w czterech działach w granicach następujących:

Dział I od północy i północno-wschodu-lasy i rządowe grunty poleśne, od wschodu—grunty chutorów Parcowce, grunty nadziałowe we wsi Kuleszowce i Parcowce, od południa las rządowy i od zachodu—grunty gospodarzy wsi Droboty, Wawulicze i Kuleszowce, grunty cerkwi prawosławnej w Wawuliczach i grunty włościan wsi Kuleszowce.

Dział II. Od północy — las rządowy; od wschodu—grunty chutorów Syczewo; od południa grunty poleśne uroczyska rządowego „Kółki“ i od zachodu—grunty wsi Kuleszowce.

Dział III. Od północy—łąki maj. Czabajówka; od wschodu łąki maj. Opol; od południa—grunty wsi Bezdzież; od zachodu — łąki wsi Mykicik i Parcowce.

Dział IV. Od północy—grunty wsi Parcowce; od wschodu—majątku Opol od południa chutor Swiatopółka i od zachodu-chut. Kokoryca.

III. Dokonać podziału wspólnych pastwisk gromadzkich o obszarze około 97,88 ha, znajdujących się na obszarze scalenia.

IV. Nakazać jednoczesne postępowanie scaleniowe na całym obszarze w p-cie II niniejszego wymienionym.

Poleski Okręgowy Urząd Ziemski.

Ogłoszenie.

Poleski Okręgowy Urząd Ziemski w Brześciu nad Bugiem podaje do publicznej wiadomości, że Poleska Okręgowa Komisja Ziemska na posiedzeniu jawnym w dniu 15 grudnia 1926 po rozpoznaniu sprawy o scaleniu gruntów wsi Lassoty, gminy Turna, powiatu Brzeskiego

POSTANOWIŁA:

I. Wniosek Juliana Lassoty i Jana Lassoty mieszkańców okolicy Lassoty, gminy Turniańskiej, pow. Brzeskiego z dnia 27.V-1925 w sprawie scalenia ich gruntów zatwierdzić.

II. Ustalić, obszar scalenia w składzie:

- a) b. gruntów czynszowych, pochodzących z maj. Turna około 306 ha
- b) gruntów kupnych, nabytych w 1911 z maj. Dziemianicze około 130 ha
- c) gruntów mieszkańców okolicy Lassota, znajdujących się w szachownicy z gruntami Teodora Budzko, Ostapa Budzko i Kalistrata Bakuna włościan wsi Życin gm. Siechnowickiej, powiatu Kobryńskiego około 20 ha.

Razem cały wyszczególniony obszar obejmuje około 455 ha położony w granicach następujących: od północy z gruntami folwarków Peliszcze i Sosny, od wschodu z gruntami maj. Państw. Sosny Jakóbowicze i gruntami wsi Sosny-Jakóbowicze i Życin (pow. Kobryński) od połu-

dnia z gruntami wsi Chmielowo, od zachodu z gruntami wsi Demjanczyce i maj. Demjanczyce.

III. Nakazać jednoczesne postępowanie scaleniowe na całym obszarze w p. II wymienionym.

Orzeczenie niniejsze—orzeczeniem Głównej Komisji Ziemskiej w Warszawie z dnia 27-go sierpnia 1927 r. zostało utrzymane w mocy.

Poleski Okręgowy Urząd Ziemski.

Ogłoszenie.

Poleski Okręgowy Urząd Ziemski niniejszem podaje do ogólnej wiadomości, że Prezes tegoż Urzędu na mocy art. 65 p. 2 ustawy z dnia 28 XII-1925 o wykonaniu reformy rolnej oraz §§ 110 i 111 Rozporządzenia Wykonawczego Pana Ministra Reform Rolnych z dnia 7 grudnia 1926 (Dz. U. Nr. 8127 p. 66) udzielił w dn. 3 listopada 1927 Nr. 7388/A p. Wiktorowi Gotzowi, mierniczemu upoważnionemu, zamieszkałemu w Brześciu n.B. przy ulicy 3 Maja 12 upoważnienia do wykonania czynności parcelacyjnych w rozumieniu powołanej na wstępie ustawy na obszarze około 1000 ha (tysiąc ha) objętym granicami prawnymi majątku Rowiny położonego w powiecie Drohiczyńskim gminy tejże i stanowiącego własność Nadziei Grozmani, Oigi Krajewskiej i Ksieni Minkówny.

Upoważnienie rzeczzone traci moc prawną z dniem zatwierdzenia przez Prezesa Poleskiego Okręgowego Urzędu Ziemskiego wymienionych wyżej czynności p. Wiktora Gotza, względnie z dniem cofnięcia bądź przeniesienia tegoż upoważnienia — o czym Poleski Okręgowy Urząd Ziemski w terminie właściwym poda do ogólnej wiadomości w dzienniku urzędowym Województwa Poleskiego.

**Poleski Okręgowy Urząd Ziemski
w Brześciu**

(—) *St. Rychłowski* Prezes

Ogłoszenie o przetargu.

Niniejszem ogłasza się, że w dniu 28 grudnia 1927 r. o godz. 12-iej z lokalu Okręgowej Dyrekcji Rob. Publicznych (Brześć n.B. ul. Krzywa 21) odbędzie się przetarg nieograniczony na podstawie złożonych w opieczetowanych kopertach ofert na dostawę kamienia brukowego i szabru z kamienia łamanego i polnego granitu na drogach państwowych w południowej części p. Brzeskiego w ilości około 6400 m³ (w tem 900 m³ z kamienia łamanego np. klesowskiego i 5500 m³ z granitu narzutowego).

Dostawa szabru powinna być rozpoczęta nie mniej 200 m³ szabru ma być dostarczone do dn. 1 kwietnia 1928 roku.

Przy zawarciu umowy i wykonaniu dostawy, przez cały czas trwania umowy przedsiębiorcę obowiązuje bezwzględnie i ściśle stosownie się do warunków technicznych dostawy tłucznia z którymi można się zapoznać w Oddziale Drogowym Dyrekcji w dniu urzędowe od godz. 11 do 14.

Oferant obowiązany jest zaznaczyć w ofercie, że przepisy dotyczące i warunki przetargu i dostawy są mu znane.

Do oferty należy dołączyć wadium w wysokości 4 proc. od ogólnej sumy dostawy, o ile ogólna suma przekracza 100.000 zł., w przeciwnym razie wysokość wadium wynosić ma 5 proc.

W ofercie mają być wskazane ceny jednostkowe loco szosa oddzielnie dla kamienia polnego i oddzielnie dla kamienia wydobytego z kamieniołomów: 1) za 1 m³ szabru, 2) za 1 m³ kamienia brukowego i 3) za potłuczenie 1 m³ kamienia na szaber.

Na kopercie ma być umieszczony napis: „Oferta na przetarg w dniu 28 grudnia 1927 r. na dostawę tłucznia“.

Zastrzega się prawo oddania dostawy szabru z kamieniołomów jak Klesów oddzielnie od dostawy szabru z kamienia polnego.

Za Dyrektora Robót Publicznych

(—) *Moszyński*.

Ogłoszenie.

Zarządzeniem z dnia 26 października 1927 r. L. VI-25586/27 został zatwierdzony statut Spółki Wodnej Kletno, którego postanowienia po myśl art. 222 p. 4 ustawy wodnej z dnia 19 września 1922 r. (Dz. Ust. R. P. Nr. 102 z r. 1922 poz. 936) podaje się do publicznej wiadomości

Postanowienia statutu

Art. I. Nazwa spółki „Kletno“, siedziba spółki jest Kletno gminy Linowo, powiatu Pruszyńskiego.

Art. II. Celem spółki jest: a) wykonanie melioracji szczegółowej gruntów według projektu sporządzonego przez inż. L. Gumińskiego z dnia 25. VIII-1927 r. i zatwierdzonego przez władzę nadzorczą oraz b) należyte utrzymanie wykonanych w tym celu urządzeń i budowli.

Projekt zawiera:

- 1) Szczegółowy plan techniczny złożony z sytuacji przekrojów rowów.
- 2) sprawozdanie objaśniające,
- 3) przybliżony kosztorys przedsięwzięcia,
- 4) wykaz gruntów włączonych do spółki z wymienieniem ich właścicieli.

Zarząd spółki składa się z:

a) przewodniczącego, b) zastępcy przewodniczącego, c) z dwu członków zarządu.

Członków zarządu oraz ich zastępców obiera walne zgromadzenie członków spółki na przeciąg lat trzech. Wybór przewodniczącego i jego zastępcy zatwierdza władza nadzorcza. Wybrany do zarządu może być każdy członek spółki lub uprawniony zastępca członka, o ile posiada pełne prawa obywatelskie.

Wybory przewodniczącego zarządu spółki oraz jego zastępcy dokonuje się na każdy urząd oddzielnie. O wyborze rozstrzyga bezwzględna większość głosów obecnych. Jeżeli przy pierwszym głosowaniu nie osiągnie się bezwzględnej większości, następuje wybór ściślejszy między dwiema osobami, na które padła największa liczba głosów. W razie równej ilości głosów rozstrzyga przewodniczący losiem.

Wybory pozostałych członków zarządu i ich zastępców dokonuje się zwykłą większością głosów. O jawności lub tajności mających się odbyć wyborów decyduje większość głosów obecnych.

Jako dowód legitymacyjny dla przewodniczącego i członków zarządu oraz ich zastępców służy poświadczenie władzy nadzorczej.

Zebranie zarządu zwołuje przewodniczący, zawiadamiając pisemnie członków zarządu oraz ich zastępców przynajmniej na jeden dzień przed zebraniem o terminie i przedmiocie obrad. Dla ważności uchwał potrzebna jest obecność włącznie z przewodniczącym więcej niż połowy członków zarządu; uchwały powzięte przez zarząd zwołany w drugim terminie nie później jednakże niż w ciągu tygodnia z tym samym porządkiem obrad, mają moc obowiązującą bez względu na ilość obecnych. Na zebraniach zarządu przysługuje przewodniczącemu i członkom zarządu prawo jednego głosu; uchwały przechodzą prostą większością głosów a w razie równego podziału głosów rostrzyga głos przewodniczącego.

Obrady zarządu są protokołowane, a uchwały zapisywane w przeznaczonych do tego celu księdze i dokumentowane każdorazowo podpisanymi obecnych.

Zarząd zastępuje spółkę w sądzie i poza sądem i posiada prawa ustawowego zastępcy spółki. Pozatem do zakresu działania zarządu należy:

a) wykonywanie uchwał walnego zgromadzenia członków spółki,

b) zorganizowanie i przeprowadzenie zamierzonych meljoracji w myśl postanowień art. 8 p. b. walnego zgromadzenia członków spółki i zgodnie z zatwierdzonymi planami,

c) nadzór nad wykonywaniem robót i należytym otrzymaniem wykonywanych urządzeń.

d) obliczanie ilości głosów przysługujących poszczególnym członkom spółki i rozkład kosztów i ciężarów powstałych z tytułu wykonania i utrzymania urządzeń spółki stosownie do art. 12 statutu oraz ściąganie przypadających na członków należności.

e) regulowanie rachunków, prowadzenie kasy i księgowości ewentualnie w miarę potrzeby przez osobnego urzędnika na podstawie uchwały walnego zgromadzenia.

f) wyznaczanie członka komisji rewizyjnej,

g) przedkładanie ksiąg, rachunków, umów i t. d. dla kontroli właściwym władzom oraz komisji rewizyjnej spółki.

h) decydowanie za zgodą władzy nadzorczej w sprawie przyłączenia względnie wyłączenia poszczególnych gruntów ze spółki.

i) rejestrowanie zmian, zaszytych w posiadaniu gruntów włączonych do spółki,

k) przygotowywanie wniosków na walne zgromadzenie członków spółki,

l) zwoływanie w razie potrzeby lub na pisemne żądanie 1/3 członków walnych zgromadzeń członków spółki, a przynajmniej jeden raz do roku najdalej do końca lutego w celu przedłożenia sprawozdania i rachunków z wykonanych robót, bilansu, preliminarza budżetowego oraz sprawozdania komisji rewizyjnej.

m) dostarczenie w myśl art. 160 ustawy wodnej kasie skarbowej wykazów potrzebnych do ściągnięcia składek na umorzenie ewentualnych pożyczek ze skarbu Państwa, z funduszy samorządowych lub z publicznego zakładu kredytowego.

Ogłoszenia zarządu, dotyczące członków spółki, wywieszane być mają u przewodniczącego zarządu, zastępcy przewodniczącego i u sołtysa wsi w miejscu do ogłoszeń przeznaczonem, widocznem i dla każdego dostępnem.

Zwołanie walnego zgromadzenia członków wraz z podaniem terminu i porządku obrad musi być ogłoszone przynajmniej na tydzień przed terminem zebrania, również na tydzień naprzód obowiązany jest powiadomić pisemnie przewodniczący zarządu władzę nadzorczą o zwołaniu zgromadzenia członków z podaniem terminu i porządku obrad.

Ogłoszenie dotyczące spółki, a mające na celu powiadomienie o danym przedmiocie szerszego ogółu, czynione są w miejscowym dzienniku wojewódzkim urzędowym i według uznania zarządu w innych pismach.

Ogłoszenia podpisuje przewodniczący spółki.

Starosta (—) *St. Boguszewski.*

Ogłoszenie.

Wydział Powiatowy Sejmiku Stolińskiego podaje do publicznej wiadomości, że:

1) na zasadzie Rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej o organizacji i ustaleniu statutów Komunalnych Powiatowych Kas Oszczędności z dnia 13.IV-1927 r. (Dz. U. R. P. Nr. 38 poz. 339) została założona Powiatowa Komunalna Kasa Oszczędności z siedzibą w Stolnie.

2) Kapitał zakładowy Kasy ustalono w wysokości 5.000 zł.

3) Kasa może zaciągnąć zobowiązania do pięciokrotnej wysokości kapitału zakładowego.

Przewodniczący Wydziału
Powiatowego

Starosta: w/z. (—) *Walewski*.

Ogłoszenie.

Wydział Powiatowy Sejmiku Pińskiego podaje do publicznej wiadomości, że:

1) na zasadzie rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej o organizacji i ustaleniu statutów gminnych kas pożyczkowo-oszczędnościowych z dn. 30 XII 1924 (Dz. U. R. P. Nr. 118/24 poz. 1069 i rozporządzenia Min. Spraw Wewn. wydanego w porozumieniu z Ministrem Skarbu z dnia 13. III 1925 o normalnym statucie gminnych kas pożyczkowo-oszczędnościowych (Dz. U. R. P. Nr. 35 poz. 239) została założona gminna kasa pożyczkowo-oszczędnościowa z siedzibą we wsi Dobrosławek gm. Dobrosławek powiatu Pińskiego.

2) kapitał zakładowy kasy ustalono w wysokości 2.000 zł.

3) kasa może zaciągać zobowiązania do dwukrotnej wysokości kapitału zakładowego i zasobowego kasy.

4) Zarząd stanowią: Przewodniczący Teodor Kowalewicz i członkowie: 1) Taras Kulek, 2) Tichon Jarmosz, 3) Aleksander Kurykowicz i 4) Maksym Sidorewicz.

5) Komisję rewizyjną: przewodniczący Jan Skirmuat i członkowie: 1) Andrzej i 2) Mojsiej Sidorewicz.

(—) *W. Bołdok*

Przewodniczący Wydz. Pow. Starosta

Ogłoszenie.

We wsi Dorguń, gminy Hołynka tuł. powiatu u mieszkanki tejże wsi Andraszkieviczowej Magdaleny znajduje się 14-letnia dziewczynka Genowefa Batoreni córka Emilji, pochodząca z okolic Wilna; więcej nic wytlómaczyć nie może.

Dziewczynka ta jest we wsi Dorguń od 1920 roku bez żadnych dokumentów.

Wobec powyższego uprasza się o udzielenie informacji co do miejsca przynależności wymienionej oraz o jej rodzicach względnie krewnych.

Urząd Wojewódzki Białostocki.

Rozkład jazdy osobowej komunikacji autobusowej.

I. Linja Prużana—Oranczyce (opłata za 13 klm).

Autobus kursuje codziennie robiąc dwa kursy:

I. kurs.

1. Odjazd z Prużany (rynek) o godz.	6.15
2. Przyjazd do Oranczyce .	„ 6.45
3. Odjazd z Oranczyce	„ 9.15
4. Przyjazd do Prużany	„ 9.45

II. kurs.

1. Odjazd z Prużany (rynek) o godz.	20.30
2. Przyjazd do Oranczyce	„ 21.00
3. Odjazd z Oranczyce	„ 21.50
4. Przyjazd do Prużany	„ 22.20

II. Linja Prużana—Szereszów (opłata za 18 klm).

Autobus kursuje w poniedziałki i czwartki po-
dług następującego rozkładu jazdy.

1. Odjazd z Prużany (rynek) o godz.	12.00
2. Przyjazd do Szereszewa	„ 12.45
3. Odjazd z Szereszewa	„ 16.00
4. Przyjazd do Prużany	„ 16.45

Opłaty za przewóz osób zatwierdza się w następujący sposób:

1) Za przewóz jednej osoby z ręcznym bagażem do 10 kg. od jednego kilometra — 11 (jedenaście) groszy.

Uwaga: 1) Dzieci przy rodzicach, niezajmujące oddzielnego miejsca, przewozi się bezpłatnie.

2) Bagaży o wadze ponad 10 kg. do przewożenia nie przyjmuje się.

Faint, illegible text, possibly bleed-through from the reverse side of the page.